

لیکته‌وت‌هی تاراوگه له ئە دەبی کوردیدا

بەنمونه دەقی «مەولانا خالید، نالی، حاجی قادر، پیرەمێرد، زیوهر»

تاریخ دریاقت: ۱۳۹۶/۴/۴ - تاریخ پذیرش: ۹۶/۹/۸

که‌یفی موحەممەد عەزیز^۱

مامۆستای یاریدەدەری بەشی کوردی، زانستگای سۆران، عێراق

یادگار رەسول حەمە ئەمین^۲

پروفیسۆر یاریدەدەری بەشی کوردی، زانستگای سۆران، عێراق

چکیده

کورتە

منظور از مفهوم نمود این است که پس از اقامت شاعران و روشنفکران در غربت، حس عمیقی از غم غربت و ناآرامی در شعر و نوشتارشان پدیدار می‌شود. چون غم غربت و ناآرامی در چارچوب تأمل و جهان‌بینی تبیین می‌شود، به این منظور این جستار بر دو رویکرد متمایز شخصیت کردی در غربت تأکید می‌کند. هر کدام از این دو رویکرد، دارای جهان‌بینی و سبک شخصی متمایزی است؛ دوران و مکان زمانمند هر کدام از این غریبانه‌سرای‌ها هم متمایز است؛ به همین دلیل می‌بینیم که نمود غربت تأثیرهای متفاوتی هم بر شخصیت در غربت دارد. مرحله‌ی نخست غربت، در شعر خالد نقشبندی و نالی سر برمی‌آورد که اصطلاح «غربت از جنبه‌ی دین» را بر آن اطلاق کرده‌ایم. جهان‌بینی این مرحله از غربت، کاملاً جدا از مرحله‌ی دیگر است. نقشبندی و نالی زادگاه و میهن را در چارچوب ارزش‌های دینی می‌بینند و کمتر بر موضوع ملی تمرکز کرده‌اند. مرحله‌ی غربت بعد از نقشبندی را در سروده‌های حاجی قادر مشاهده می‌کنیم که آن را «غربت از جنبه‌ی ناسیونالیسم» نامیده‌ایم. هرچند حاجی قادر کویی از جهان قدرت و تأثیرات دین دور بوده، اما وضعیت غربت را به خدمت ملت و هوشیاری ملی درآورده است؛ به همین دلیل جامعه را به پیش می‌راند؛ او در تأمل بر موضوعات میهنی در ادب کردی نقطه‌ی عطفی می‌شود؛ به گونه‌ای که در غریبانه‌سرای‌های حاجی قادر و سپس پیره‌مرد و زیور، ملت و میهن به مرکز ثقل ایده‌ی شعری آنان بدل می‌شود.

مه‌به‌ست له چه‌مکی لیکه‌وته، ئەوه‌یه که‌وا دوا‌ی مانه‌وه و نیشته‌جی‌بوونی شاعیران و روشنی‌ران له‌سه‌ره‌مه‌ینی تاراوگه، درک کردنیکی قوولی غه‌ریبی و بی‌تۆ‌قو‌ه‌یی له‌شعیریا خود‌نووسینه‌کانی‌اندا هه‌ستی پێده‌کریت، جا‌ئەم غه‌ریبی و بی‌تۆ‌قو‌ه‌یه له‌چوارچۆ‌ه‌ی تیفکیرین و دونیابینییه‌ک‌دا له‌نیو تیکست شوینی بۆ کراوه‌ته‌وه. بۆ ئەم مه‌به‌سته ئەم باسه له‌سه‌ر دوو دونیابینی جیاوازی مئه‌وه‌رانی کوردی تاراوگه ده‌وه‌ستیت، هه‌ر یه‌کیک له‌م شیوازانه‌ی دونیابینی و شیوازی سه‌ر هه‌لگرته‌که‌یان جیاوازه، سه‌رده‌م و شوینکاتی هه‌ر یه‌کیک له‌م تاراوگه‌بووانه‌ی جیاوازه، بۆیه‌ی ده‌بینین لیکه‌وته‌ی تاراوگه‌ی کاریگه‌ری جیاوازی له‌سه‌ر مئه‌وه‌رانی تاراوگه‌یه‌یه. قۆ‌ناغی یه‌که‌می تاراوگه‌بوون له‌ مەولانا خالیدی نه‌قشه‌بندی و نالی شاعیره‌وه‌ ده‌ست پێ‌ده‌کات، ئی‌مه‌ ناومان‌ناوه «تاراوگه‌ له‌ ره‌ه‌ندی دینداریه‌وه»، دونیابینی ئەم قۆ‌ناغی تاراوگه، له‌ قۆ‌ناغ‌که‌ی دیکه‌ ته‌واو جیاوازه. مەولانا خالیدی نه‌قشه‌بندی و نالی، زادگه‌ و نیشتی‌مانیان له‌ چوارچۆ‌ه‌ی به‌هاکانی‌ ئایین سه‌یر کردووه، له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌ی نه‌توه‌یی که‌متر وه‌ستاون. قۆ‌ناغی تاراوگه‌بوونی دوا‌ی مەولانا خالید له‌ حاجی قادری کۆ‌پیه‌وه‌ ده‌ست پێ‌ده‌کات، ئەم قۆ‌ناغ‌مان ناوانه «تاراوگه‌ له‌ ره‌ه‌ندی ناسیونالیستی‌یه‌وه»، ئە‌گه‌رچی حاجی قادری کۆ‌پیی له‌نیو دونیای ده‌سه‌لات و کاریگه‌رییه‌کانی‌ ئایین تاراوگه‌بووه، به‌لام دۆ‌خی تاراوگه‌بوونه‌که‌ی وه‌رگێ‌راوه‌ته‌ سه‌ر خزمه‌تی نه‌توه‌یی و وشایی‌ی دروست‌کردووه، به‌هۆ‌یه‌وه‌ ته‌کانیک به‌یه‌ر کۆ‌مه‌لگه‌ ده‌دات، له‌ نیو ئە‌ده‌ب و تیفکیرین له‌مه‌ر پرس و با‌به‌ته‌کانی نیشتی‌مان خالیکی وه‌رچه‌رخان دروست ده‌کات، له‌ تاراوگه‌بوونی حاجی قادر و پاشان پیره‌مێردی شاعیر و زیوهردا، نه‌توه‌وه‌ و نیشتی‌مان ده‌پێ‌ته‌ چه‌قی قورسالی‌ ئایدیای تیکسته‌کانی‌ شعیر

وشه‌گه‌لی سه‌ره‌کی: چه‌مکی تاراوگه، مەولانا خالید، نالی، حاجی قادر، پیره‌مێرد، زیوهر.

کلیدواژه‌ها: مفهوم غربت، مولانا خالد نقشبندی، نالی، حاجی قادر، پیره‌مرد، زیور.ورد.

1- kaifimhammad393@gmail.com (نویسنده مسؤل)

2- yadgar.ameen@soran.edu.iq

۱- پیشه‌کی

له ئە دەبیاتی میللەتانی جیهاندا، تاراوگەبوونی شاعیر و منەوهران دیرۆکیکی لە میژینه‌ی هەیه، جا بۆ هەر سەردەمیەک، فاکتەری جیاوازی تاراوگەبوون، ئەمەش بۆ واقیعی ژبانی سەردەمی جیاوازیەکان دەگەرێتەوه. شاعیر و منەوهرانی کوردیش دۆخ و شیوه‌ی ژبانی سیاسی، ئابووری، کۆمەڵایەتی و دینی سەردەمیەک لە سەردەمیەکانی ژبانیان، هۆکاری تاراوگەبوونیان. لە میژووی ئە دەبی کوردی چەندین پرودای سەرپێهه‌نگرتن و جێهێشتن بەدی دەکرێت، بەلام نۆرمیکی تایبەت و شیوازیکی دونیایی دیاریکراویان دروست نەکردوو. مەولانا خالیدی نەقشبەندی، لە مەملانی و کێه‌رکی دەسلاتی دینداری بە مەبەستی پاوان کردنی سەرزەمینێ قەله‌م‌رووی تەریقه‌تەکی، کەوتووێتە پکابەری، بۆ ئەم مەبەستەش یەکیکە لەو کەسایەتیانەی لەو کایە مەملانیکارەدا پۆلێکی ئیجگار گرنگی هەیه، سەرەنجام تاراوگە دوا مەزنگە‌ی دەبیت. بۆیه ئیمەش بۆ سەرەتای تاراوگەبوونی منەوهرانی کورد گەراوینەتەوه، سەرئەنجام کانمان لە میژووی نوێی نەتەوه هەلگۆزیوه، بۆ ئەم مەبەستەش لە مەولانا خالیدی نەقشبەندییه‌وه وەک سەر ئامەدی تاراوگە‌ی دینی لە قەله‌م‌رووی میرنشینی بابان دەست پێدەکەین، دۆخی تاراوگەبوونی مەولانا خالید وەک سەنەدێک لە ئێو شیعەرەکانی خۆیه‌وه دەستمان خستوو، کەواتە واوی بیرکردنەوه و سۆزی غەریبیه‌کی لە چوارچێوه‌ی ئاین و تیروانینەکانی ئاینه‌وه سەرچاوه‌ی گرتوو. مەولانا خالیدی نەقشبەندی ئە گەرچی رێبەری تەریقه‌تی نەقشبەندیی موجه‌دیدیه، لە هەمان کاتدا شاعیریکی بە توانا و دەست رەنگینه. بە خۆیندنه‌وه‌ی شیعەرەکانی تێدەگە‌ی قورئان و فەرمووده‌کانی پێغه‌مبەر کاریگەرییه‌کی زۆریان لەسەر دانانی شیعەرەکانیدا هەیه. بەپێچه‌وانه‌وه لە دۆخی دواتری تاراوگەبوونی شاعیر و پۆشنییران، کەمتر ئەو هەسته‌ی دیندارییه‌ی دەبینیه‌وه، نیشتمان و نەتەوه لە دیدی حاجی قادر و هاوڕێکانیدا لەوه دەکەوێت بە ئاین گۆشکراو بیت، بەلکوه‌و دادەبەزێتە ئێو ورده‌کارییه‌کانی ژبانی پۆزانە‌ی خەلک و بابەتەکانییان دەکەنە هەوینی شیعەرەکانیان.

۲- بنەمای تیۆریک

لەم توێژینه‌وه‌یه‌دا په‌رپه‌وه‌ی میتۆدی «وه‌سفیی شیکاری» کراوه، تیایدا نموونه

شعیریە کانی شاعیرانی تاراوگەبوو، لەو شوێنە ی پێویست بوویت بەنموانە وەرگیراوە. ئەو شاعیر و منەوەرە تاراوگەبووانە ی ماوہی ژیانان لە ناوہراستی سەدە ی نۆزدەھەم تا وەکو ناوہراستی سەدە ی بیستەم بوو، کراونەتە ئامانجی لیکۆلینەوہ کە، بەلام نەمانویستووہ شیوہ ی کپۆنۆلۆژی بە لیکۆلینەوہ کە بەدین، بەلکوو ئەو ناوہ دیارانە وەرگیراون، کەوا سەرئامەد و پچەشکینی قۆناغە کە ی خۆیانن، ئەگەرچی ئەوہش دەزانین لەماوہ ی سنووری لیکۆلینەوہ کە داچەند شاعیر و کەسایەتیی دیکە ھەن، بەلام بە سەرنجدان لە بەرھەمەکانیان، ھەست بە یەک نۆرم و شیوہ ی بیرکردنەوہ دەکریت، بۆ نموانە نالیی شاعیر ھاوشیوہ ی تاراوگەبوونە کە ی مەولانا خالیدی نەقشبەندییە، ئەمانە (نالی و مەولانا خالید) لەنیو یەک سیستەمی کۆبیردا تاراوگەبوون، شیوازی سەر ھەلگرتن و ئاوارەبوونە کە یان زۆر لەیە کەوہ نزیکە، ماوہ ی زەمەنی نیوانیشیان زۆر لەیە کەوہ دوور نییە، تەنانەت شیوازی نواندنەوہ ی ھەستی غەریبیان لەنیو شعیرەکانیاندا لە رووی دەروونییەوہ لە یە کدی دەچیت، ئەمەش بۆ حاجی قادری شاعیر و ھاوڕێکانی دوایی ئەو راستە، کەچی ئیمە تەنھا سەرتۆپی یە کەم دەستپێکی پڕۆسە ی تاراوگەبوونمان بەنموانە ی سنووری لیکۆلینەوہ کە وەرگرتووہ: بۆیە ئەم لیکۆلینەوہ یە لە مەداری دوو بازنە، شاعیر و منەوەرە کانی کۆکردۆتەوہ، یەکتیکیان ئایینیە و ئەوتیریان ناسیۆنالیستییە. تەنھا لەسەر ئەو شاعیر و منەوهران وەستاوین کەوا لە نیو سنووری قەلەمپەرە ی میرنیشینی بابانن، ئەگەرچی ئەوہش دەزانین، لە کۆتایی سەدە ی نۆزدەھەم بنەمالە ی بەدرخانییەکان لە تاراوگە پۆلیکی گرنگیان لەمەر وشیاری نەتەوہ یی بینیووہ.

۳- پێشینە

لە ئەدەبیاتی کوردیدا، لیکۆلینەوہ یە ک بەشیوہ ی زانستی لە سەر تاراوگەبوونی منەوہرانی کورد و ئەو لیکەوتانە ی لە دۆخی تاراوگەبوونە کە یان دەکەوێتەوہ، پێشکەش نەکراوە. دەشی ئەم توێژینەوہ یە بە یە کەم ھەول لە بواری لیکدانەوہ ی لیکەوتە ی تاراوگە لە ئەدەبی کوردیدا، دەست نیشان بکریت.

۴- چەمک و زاراوہ ی تاراوگە

بەر لەوہ ی باس لەچەمک و زاراوہ ی تاراوگە بکەین، پێویستە ئەوہ بلیین تاراوگە

چه مکیکی ئالۆز و گریدرای کۆمه لیک چه مک و دهسته واژه ی تره، له گه ل چه ندین رهوت و بزواتی سه ره له گرتن و شوین له ق بوونی مروڤ، تیک چر ژاوه، مانا و مه بهستی خو ی له وانه وه وهرده گریت. بۆیه ده کری تاراوگه به دوا پرۆسیسی کۆچ، رهو، سه فەر، سه ره له گرتن، دوورخستنه وه، شوین له ق بوون، تۆران و غه واره بوون بزانی ت.

تاراوگه چه مکیکه پتر گریدرای شوین و چوارچینوه به کی جوگرافی ده ره وه ی سنووره کانی زید و نیشتمانه. پتویسته پیش هه موو شتیک بزانی، له زمانی کوری چه مکی تاراوگه، به رامبه رچ چه مکیکی زمانی ئینگلیزی ده وه ستیت و بۆچ مه به ستیک به کار دیت. له زمانی ئینگلیزیدا هاوشیوه ی زمانی کوردی چهنده چه مکیک هه ن، گوزارشتکه ری دۆخیک له دۆخه کانی سه ره له گرتن و جیه پشتنی نیشتمان، ئه وانیش بریتین له:

«Diaspora», «exile», «migration», «expatriate», «displacement», «homeless»

هه ره یه کیک له وه چه مکانه له شیوازی چۆنییه تی سه ره له گرتن و جیه پشتنی کهس و گرووپه کانه وه مانا و مه ودا وهرده گرن، بۆ نمونه:

Diaspora:

وه کو چه مکیک له نیو ئه ده بیاتی میله تان بۆ دۆخی سه ره له گرتن و به زۆر په رته وازه کردنی جووله که کان تایهت کراوه، پتر ئه وانی له خه لکانی میله تانی تر پنده ناسرته وه، دۆخیک سیاسیه و به زۆره ملی به سه ریاندا سه پاوه. به لام دواتر ده بیته چه مکیکی گشتی و له فهره ننگ و زمانی دیکه ش ده ره ده که ویت، میله تانی تریش بۆ دۆخی سه ره پیه له گرتن و تاراوگه بوونی خویان به کاری دینن (p136:2005, Ember & Embe).

:Migration

پرۆسه یه که بۆ کۆچکردن، جاچ تاکه کهس یان گرووپ و کۆمه لیه ک بیت، له خاکی خویانه وه کۆچ بۆ خاک و سه رزه میتیکی دیکه ئه نجام ده دن (Ozden Schiff, 2007: 222-p23).

:Expatriate

ئه م چه مکه به مانای ئاواره بوونی که سیک دیت، پتر بۆ دۆخی ئه و که سانه یه، که وا کارامه یی له پیشه یه ک یا خود کاریگه ربوون به ته وژمی هونه ری یا خود ئه ده بی ولاتییک، سنووری کارگیری ولات ده بریت. زۆربه ی جار ماوه یه کی

کەمتر دەخایەنێ لەچاوا تاراوگەبوون، دواى سوود وەرگرتن یاخود نەمانى ھۆیەکانى ئاوارەبوون، بواری گەرانەوہى بۆ شوینى پەسەنى خۆى ھەيە .(p۱۴۳:۲۰۱۳, Castree, kitchin & Rogers)

:Displacement

ئەم چەمکە شوین لەقبوونى بۆ بەکار دێت، ئەمەش پتر بە مەبەستى ئاوارەبوون و سەرھەلگرتنى تاک یاخود گروپىک دیت، کەوا سنوورى و لات دەپریت و لە ولاتىکى دیکە دەگیرسیتەوہ، لە ئەنجامى ھۆکارىکى سروشتى یاخود جەنگ و ھتد، شوینى خۆيان بۆ شوینىکى دیکى جى دەھیلن (<https://www.merriam-webster.com/dictionary/displacement>) .

:Homeless

ئەم چەمکە «بیمالى» پیدەوتریت، پتر بۆ دۆخى سەرگەردانى و بى شوینى کەس و گروپىک دەوتریت، لەناوہ خو یاخود ھەندىک جار بۆ دەرەوہى سنوورى ولاتیش، کەوا بيمال و شوین، بەکار دیت (Amore, Baker and Chapman, ۲۰۱۱: ۲۰) .

:Exile

ئەم چەمکە بەمانای تاراوگە دیت، مانای خۆى لەجیاوازی ژيان و شوینکاتى سەرزەمینى دیکە وەر دەگریت، کەسێک یاخود کۆمەلە و گروپىک دواى نیشتە جیپوونيان، کاریگەرى شوینى تازەيان بەسەرەوہ ھەيە، لەفەرھەنگى «Longman» ى زمانى ئینگلیزیدا، ئەم چەمکەى «exile» بەم شێوہى دیاریکردوہ، کەوا بنچینەى چەمکەى «exilium» لەلاتینیوہ بەمانای دەرچوون و سەرھەلگرتنى کەسێک دیت، دواتر چۆتە نێو زمانى فەرەنسى «exul» و لەماوہى سەدەى دوازدە و سیزدەدا، بوہتە زاراوہیەکى باو، پاشان لەئینگلیزیدا بە «exile» بەکارھاتوہ (<https://www.odoonline.com/dictionary/exile>) .

تاراوگە لەزمانى کوردى بۆ چەمکى «exile» بەکار دیت، بۆیە ئیمەش لەم توێژینەوہیەدا، لەھەر پەرەگراف و رستەيەک باسى تاراوگەمان کرد بیت، ئەوا مەبەستمانە بەرامبەرەکەى بە «exile» بزانییت، جا دەشى بۆ ھەموو ئەو چەمکانەى سەرەوہ، دۆخى سیاسى، کۆمەلایەتى، ئابوورى، دینى، جەنگە ناوخۆییەکان، گۆرانکاری لە رژیمة سیاسىەکان، بۆ تاراوگەبوون ھۆکار بن. سەبارەت بەشێوازی دروستبوونى چەمک و زاراوہى تاراوگە لە زمانى کوردیدا،

پیمان وایه به دوو شیوازی له یه کتر جیا ئەم زاراویه (تاراوگه) دروست بووه، هەر دوو شیوازه کەش کاریگه‌رییان به سەر گۆرینی واتای چه‌مکه‌که‌دا نه‌بووه، زانیینی واتای په‌گ و قه‌دی ئەم چه‌مکه، بو ئەم باب‌ته‌ی ئیره‌گرنگه.

۴-۱- شیوازی یه‌که‌م

له‌ زمانی کوردیدا، تاراوگه‌ ناویکی دارپ‌ژراوه‌ له‌ چاوگی «تاران‌دن»، وه‌ک چاوگیکی تیپه‌ر، که‌ له‌ بنکه «تاراو» به‌ زیاده‌ خسته‌سه‌ری + «گه»، پیکه‌تووه. یا خود «تاران» چاوگیکی تینه‌په‌ره، وشه‌ی «تارا» وه‌ک ناویکی کراوه‌ له «تار + ا» پیکه‌تووه، بو ئەو بال‌ندانه‌ به‌ کاردیت، که‌ هیلانه‌ی خویان به‌ جی‌دیلن، بو نمونه‌ ده‌گوتری «کو‌تره‌که‌ تار بو».

له‌ فره‌ه‌نگی هه‌نبانه‌بو‌رینه‌دا، «تاران» به‌ مه‌به‌ستی رو‌یشتن و سه‌ره‌له‌گرتنی که‌سیک بو شوین و مه‌نزلگه‌یه‌کی دیکه‌ هاتووه، یا خود «تاران‌دن» گه‌ردان کردنیکه‌ بو که‌س و سیفه‌تی سه‌ره‌له‌گرتنی تاکه‌که‌سیکی دراوه‌ته‌ پال، ئەمیش به‌ مه‌به‌ستی نه‌گه‌رانه‌وه‌ی بو زید و نیشتمانی به‌ کاره‌یناوه، به‌ هه‌مان شیوه «تارکردن» ته‌رکی کاری دراوه‌ته‌ پال، به‌ مه‌به‌ستی ئەو هیزه‌ی یاخود ئایدۆلوژیای کو‌مه‌لگه‌یه‌ک یان تاکه‌که‌سیک، ده‌سه‌لاتی به‌ سه‌ر ده‌رکردن و ده‌ره‌پاندنی که‌سیکه‌وه‌ هه‌یه (هه‌زار، ۱۳۸۸: ۱۴۰). له‌ فره‌ه‌نگی هه‌ژیر، «تاران‌دن» به‌ مانای رامالین، پادان، دوور خسته‌تووه، ده‌رکردن، په‌رته‌وازه‌کردن هاتووه (عه‌بدو‌ل‌لاپوور، ۲۰۰۸: ۳۲۰/۱).

له‌ فره‌ه‌نگی خالدا، «تاران‌دن» به‌ مانای ته‌راندنی که‌س به‌ کاره‌اتووه، ئەمیش به‌ هه‌مان شیوه‌ جه‌خت له‌ سه‌ر ده‌رکردن و سه‌ره‌په‌له‌گرتنی تاک ده‌کاته‌وه، جا ده‌شی به‌ ویستی خو‌ی بیت یان به‌ زۆره‌ملی بیت (خال، ۲۰۰۵: ۹۱). له‌ فره‌ه‌نگی کوردستاندا، «تاراو» به‌ مانای ئاواره‌ و هه‌لاتوو هاتووه. ئەم گه‌ردان کردنه‌شی بو که‌س ده‌گه‌رپه‌ته‌وه، به‌لام «تاران‌دن» ی بو ته‌راندن، به‌ کاره‌یناوه، ئەمه‌ش زیاتر بو سه‌رچاوه‌ی ئەو هیز و ئامرازه‌ ده‌گه‌رپه‌تیه‌وه که‌وا تاک و کو‌ ده‌تاریینن (موکریان‌ی، ۱۹۹۹: ۲۰۹).

۴-۲- شیوازی دووه‌م

«تاراو» ئاوه‌ل‌ناوی به‌رکاریه، به‌ زیاده‌خسته‌نی پاشگری «گه»، ئەم پاشگره‌ش

تایبە تە بە شوین، پاشگری «گە» وە ک پاشگریکی وشە سازی (مۆرفۆلۆژی) پۆلی لە دارشتنی وشە کە لە پرووی واتاوە هەبە، واتاکە ی لە کە سیک یان شتیکی «تاراو/تەرە «هوە، بۆ شوینی ئەو کە سە ی یا خود شتە ی لینی دە حە ویتە وە دە گۆرێ، لە پرووی پۆلی وشە کە وە، پۆلە کە ی لە ئاوە لئاوە وە بۆ ناو دە گۆرێ. لە پرووی فۆرمە وە، وشە کە دووبارە بە پاشگریکی دیکە دادەریژیتە وە «تارا» قە دە، «واو» پاشگری بە رکاری + «گە» پاشگری شوینە، دە بیته «تاراوگە»، مۆرفیمە مۆرفۆلۆژییە کانی لە وچە شە نە، وشە ی هاوخیزان دروست دە کە ن، کە زۆر جار پۆلی وشە کە دە گۆرێ، بە لام مەرجی سەرەکییە واتای وشە کە بگۆرێ، وە ک ئەو ی لە چە مکی تاراوگە دا دە بینریت. بە پیتی چۆنیە تی تە وزیفکردنی چە مە کە، «تاراو» بۆ کە سە و «گە» بۆ شوین دە گە ریتە وە، هاوشیوە ی «شوشتنگە»، «کوشتارگە»، «خواردنگە»، «نۆرینگە»... هتد، کە وا زیاتر گریدراوی شوین، مسعوود محە مە دیش دە لیت: «پاشگری «گە» کە هیمای بۆ مە کە نە، بە بە ریه وە هە یە قیاسی لی بکریت، وە ک بە مە تار بلین فرگە، بە جیگە ی نووستن بلین خە وگە» (محە مە د، ۲۰۱۱: ۹۲).

لە هەر زمانیکدا گەردان کردن و داتاشینی وشە، لیکهوتە ی ژیان و ژبیری ئەو نە تە وە یە نیشان دە دات لە چۆنیە تی مە زانندی چە مە ک و بە کارهینانیاندا، مسعوود محە مە د پیتی وایە، هە ندیک پاشگر هە یە کاتیک دە چنە سەر «کار» یک یان «فعل» یک، لە فعلا یە تی دە خە ن، «ئیسستگە و روانگە» ی بە نمونە هیناوە تە وە (محە مە د، ۲۰۱۱: ۸۷-۸۸)، لە م روانگە یە شە وە دە کری چە مکی «تاراوگە» بیهینە وە سەر ئە م تیروانینە ی سەرە وە ی مسعوود محە مە د، واتە ئە وە نە دە ی دە لالە ت لە شوینە، ئە وە نە دە بزاون و جوولە ی شت یا خود کە س نییە.

بە سەر نجانمان دە گە یینە ئە و ئە نجامە ی تاراوگە لە «تارا+ و+ گە» وە هاتوو، تاراو «تارا+ و» بە و کە سە دە گوتری کە بە نیازی نە گە رانە وە پە نای بۆ شوینی بردیت، هەر وە ها بۆ تیر و بالندە ش دە گوتری، پاشان «گە» نامازە بۆ شوین دە کات. بینگومان «تاراوگە» وە ک چە مکی دە شێ رە هە ندی دینی، سیاسی، کۆ مە لایە تی و ئابووری بدریته پال. جا دە شێ تاراوگە هە لبژاردە یە کی ئازادانە بی، دە شێ زۆرە ملیش بی، واتە دە شێ نە فی کردن بی، دە شێ بۆ هۆکاری جیاواز کە سیک شوینیکی دیکە، ولاتینکی دیکە هە لئە بژیری بۆ ئە وە ی ژبانی تیا بە سەر بە ری.

له تۆمارکاریه کانی میژوو، وابوووه که سایه تیه کی دیار و کاریگهر، توانای گۆرپین و گۆرانکاری میژوو نه ته وه یه کی هه بووه، زۆرن ئه و سه رکرده و پیاوه ئایینی و که سایه تی و ئاغانه ی، ده ستیان له نووسینه وه و تۆمارکردنی میژوو سهرده میکی دیاریکراودا هه یه، به و مانایه ی ده شیت میژوو نه ته وه یه ک له ماوه ی ژبانی که سایه تیه کی ناوداری ئه و نه ته وه یه وه ده ست پچ بکات. له میژوودا، هه ندیک له پیاوه سهرده سته و رچه شکینه کانی کۆمه لگه ی کوردی، هینزیک به زه بری دۆخیکی پیشه اتوو، هه لی داوه ته ده ره وه ی تیفکرینه کانی، به جۆریک له جۆره کان ئاواره و سه رگه ردانی کردوون، له رابردوو ی ئه م میژوو هه دا چه ندین که له پیاوی ئایینی و نووسه ری خامه سه نگین که وتوو نه ته به ر شالاوی ده رکردن و سه ر پچ هه لگرتن. بۆ ئه م مه به سته سه رنج له تاراوگه بوونی منه وه رانی ئه ده بی کوردی، که له خواره وه نووسیومانه ته وه به دین، ده شی به سه ر دوو قۆناغدا دابه شی بکه یین:

۵- قۆناغی یه که م: تاراوگه له ره هندی دینداریدا

سه ره تای ده ستپیکی ئه م قۆناغه ده شی بۆ «مه ولانا خالیدی^(۱) نه قشه به ندی» به بردرپته وه. له باشووری کوردستان ژبان و تارانندی مه ولانا خالید له میژوو ی نویمان ه وه سه ر ده رده کات، به مه ش ده کری میژوو ی ئه ده بی تاراوگه ی کوردی، سه ره تاکه ی بۆ دوو سه ده له مه وه به ر بگه رپینه وه^(۲).

به ر له وه ی باسی هۆکاری تاراوگه بوونی مه لانا خالید بکه یین، پتویسته بزانیین ئه م قۆناغه ی تاراوگه، بۆ پچی ده وتریت دینداری. به سه رنجدان و خویندنه وه ی سه رده م و ژبانی پیاوه تاراوگه بووه کانی ئه م قۆناغه له ره هه ند و پاشخانی دیندارییه وه تاراوگه بوونیان به دوا مه نزل و چاره سه ر زانیوه و ده رچوو ی ئاستانه ی مزگه وت بوون، سه ره تا و کۆتایی ژبانیان له خزمه ت دینداری به ری کردوو، له سه ر تیفکرین و دونیا بینیانه وه ئه وه نده ی دین کاریگه ری هه بووه، نه ته وه و بابه ته کانی تر که متر. له دیدی کاره کته ره کانی ئه م قۆناغه ی تاراوگه دا، شوپن به پیروز سه یرکراوه و به رگینکی دینی به به ردا کراوه. هه موو لیکدانه وه و شروقه کارییه کیان بۆ دونیای سه رده می خویان له ئایینه وه هه لگۆزیوه.

۱-۵- مه ولانا خالد (۱۷۷۹-۱۸۲۷ زاینی)

به سه رنجدانمان له دیوانه که ی مه ولانا خالیدی نه قشبه ندی، که وا پیره میردی شاعیر، شیعه فارسیه کانی وه ریگپراوه ته سه زمانی کوردی و له گه ل شیعه کوردیه کانی مه ولانا خالد خوئی، له دیوانیکدا به ناوی «پوچی مه ولانا» چاپی کردووه، تاییدا له ژبانی وردبوینه وه، له سه ره تادا نووسینی شیعه کانی به ناوی (نووری) بووه،

زور تینووه به ئاوی هیدایه تی به راستی تیر ئاوی که له قولزومی ئیحسانی بایه زید نووری لیکایی نیشان ده له خودبینی بیکه به بهنده یه ک له غولامانی بایه زید (پیره میرد، ۲۰۱۲: ۶۲)

یان له شیعیکی دیکه دا ده لیت:

سا غه م کوئی شادیم یا وه باد شانو ته مام ئیتیقام وه صلّت لیم سانو خاص خاص جه شیده ن ته ئسیری دووری کرد وه کوئی نوره سه رتاپای نوری (پیره میرد، ۲۰۱۲: ۲۳۵)

پاشان له دوای گه رانه وه ی سه فهری هندستان شیعی به ناوی «خالید» هونیه ته وه،

دل که گیرابوو له داخی دووری یا پرزگاری بوو چونکو ده نگی پیکه نینی ئه وه گوئی خه ندان گه بیشت «خالید» ئه ی مورغی گولستانی وه فا، ناله ت نه بی و با به هار بو گیانی سه رما برده له ی زستان گه بیشت

(پیره میرد، ۲۰۱۲: ۴۸)

یان له شیعیکی دیکه دا ده لیت:

چون له ده وری ئه وه ته سه للام دی به سه بر له ش ئه گه ر نه توانی بر وا گیان ئه چی چاکی خالید پر له له عله وه ک یه مهن بو به ده خشان پروو به پرووی سامان ئه چی (پیره میرد، ۲۰۱۲: ۱۷۹).

دوو هه لوئیستی ته واو جیاوازی لی ده فامدریته وه:

هه لوئیستی یه که م:

پیش سه فهریه تی بو هیندستان و په یوه ندیی به ژبانی له سلیمانیه وه هه یه، بو ده سته که وتنی مه عربیه ی زیاتر شوین و هه واری جیاواز گه پراوه، هه ولیداو ه بو پینگه یانندی خوئی قه له مره وی میرنیشینه کانی کورد ببری، له بینین و

گفتوگو زانستییه کانی له گه‌ل پیاوانی ئایینیدا سوودی بینوه، له نیو مه‌لا و زاناکانی سه‌رده‌می خویدا جیگه‌یه‌کی دیاری هه‌بووه، هه‌لکه‌وته و سه‌رئامه‌دی روژگار بووه. نه‌وش‌پروان مسته‌فائه‌مین ده‌لیت: «دوای وه‌گرنتی ئیجازه‌ی مه‌لایه‌تی، له سالی ۱۷۹۸م له‌شاری سنه له‌سه‌ر ده‌ستی شیخ محمه‌ده‌قه‌سیمی مه‌ردوخه‌یی، گه‌پراوه‌ته‌وه سلیمانی و ده‌ستی کردووه به‌کاری مه‌لایه‌تی و له مزگه‌وتی گه‌وره‌ی سلیمانی دامه‌زراوه، لیره‌وه هه‌لکشانی پله‌ی که‌سایه‌تی و ناوبانگی بلاو ده‌بیته‌وه، که‌م وابوووه خویندکاری دینی له‌و ته‌مه‌نه‌دا به‌و پله زانستییه‌بگا» (ئه‌مین، ۲۰۱۵: ۱۶۳). هه‌ر به‌م هۆیه‌شه‌وه بووه، هه‌لکشانی پایه‌ی که‌سایه‌تی و کۆمه‌لایه‌تی له‌باوک و باپیرییه‌وه بۆی نه‌ماوه‌ته‌وه به‌لکو به‌ره‌نجی ده‌ست و ئاوه‌زی خوئی، به‌م پله و پایه‌گه‌ش‌توه. پاشان به‌هۆی شیوازی بیرکردنه‌وه و دونیابینیانه‌ی خوئی بریاری چوونه‌ حج ده‌دات، مه‌لا عه‌بدو‌لکه‌ریم موده‌رپس ده‌لیت:

مه‌لا خالید سالی ۱۸۰۵ رینگه‌ی چه‌جی گرتۆ ته‌به‌ر، له رینگای موسله‌وه چۆته‌ شاری چه‌له‌ب و له‌ویوه بۆ مه‌ککه و مه‌دینه. سه‌فه‌ری چه‌ج بۆ مه‌لا خالید سه‌ره‌تای ده‌سپیکێ قوناغیکێ نوئی ده‌بیته، له‌م سه‌فه‌ری چه‌جه‌دا چاوی به‌ پیره‌ پیاوئیکێ یه‌مه‌نی ده‌که‌ویته، مۆچیا‌ری ده‌کات و ئاماژه‌ی رینگا گرتنه‌به‌ری هیندستانی بۆ ده‌کات، تا بگاته‌ رابه‌ری ری نیشانده‌ران. دوای سالتیک مانه‌وه له‌چه‌ج، ده‌گه‌رپته‌وه سلیمانی. سالی (۱۸۰۹)، که‌سێک به‌نیوی ده‌رویش محمه‌دی تایه‌ن، نیردراوی شا عه‌بدو‌للا‌ی دیه‌له‌ووییه، ده‌گاته‌ سلیمانی، هه‌ر له‌و سالا‌ده‌مه‌لا خالید له‌گه‌ل یارۆی ده‌رویش رینگای هیندستان ده‌گرپته‌ به‌ر، به‌ئاگایی و به‌ وشیا‌رییه‌وه رینگای بریوه، خوئی نه‌داوه‌ته‌ ده‌ست قه‌ده‌ر و له‌برینی ئه‌و رینگا دووره‌ بی‌مه‌به‌ست و بی‌ئامانج نه‌بووه، به‌لکوو زانیویه‌تی بۆ کوئی ئه‌چیی و بۆ لای کئی ئه‌چیی و بۆچی ئه‌چیی (موده‌رپس، ۲۰۱۱: ۹-۳۰). مه‌لا خالید ئه‌و کاته‌ی ده‌گاته‌ هیندستان دوای ماوه‌یه‌ک رینگه‌وتی روژی چه‌ژن ده‌بیته، به‌م بۆنه‌یه‌وه هه‌ستی غه‌ریبی و ئاواره‌یی ده‌بزوئی، شیعرێ چه‌سه‌ره‌تی دیدار و دیتنه‌وه‌ی نیشتمانی نووسیه‌وه:

چه‌ژنه‌ وا من ناهومید و بی‌ به‌شی دیداری یار
 خه‌لکی خوهره‌م، من به‌خوهره‌م، ئاو له‌چاوم دپته‌ خوار

گشت له گه شتی ده شته داوین پر گولالهی ئال و من
 ئەشکی سووری، داخی دووری، دهووری کردمه لاله زار
 بی نهوا و دل له خه م کهیل و، غه ریب و بی نسیب
 دهست له سه ر دل، سه ر له ئەژنو، چاو له ریگه ی پرسیار
 دل سوتاو و، جه رگبراو، کولان به کولان دهر به دهر
 کهس به دهر دی من نه چی، دوور که وته یی یار و دیار
 خوینی دل وا هات به چاوما، بوو به جوگه ی «به کره جو»
 هه ردوو سه رچاوه ی چه میکن کردمه تاسه ی «سه رچنار»
 باوه مرده ی، «باوه مرده» م «ئالبولآغه» چاوه که م
 خوژگه ئەمدی پیم بلین وا، «باوه گیلدی» گه ییه شار
 پیم بلن: خالید، ئەگه ر تو وا ره ههنده و شیت نه ی
 تو له کوئی و غه زنه یین و کابول، خاکی هیند و قهنده هار؟

(پیره میتر، ۲۰۱۲: ۱۸)

له م پارچه شیعره دا مه ولانا خالید ئەو شوینانه ی ئاماژه پیداو، کهوا ژبان
 و سه رده میکی ته مه نی لیوه به سه ر بردوو، واتا شوینه کان بو مه ولانا خالید
 ئاشنان و مال و مه نزلگه یه تی، به مه ش مه ولانا خالید باسی شوینیکی خه یالی و
 سه رزه مینیکی فراوان ناکات، بگره ناوچه یه که و له ناوچه یه کیش چه ند شوینیکی
 دیاریکراو باس ده کات، ئەمه ش راستیه که کهوا مه ولانا خالید باس له ته واوی
 سلیمانی یاخود سه رزه مینیکی فراوان وه ک میرنیشینی بابان ناکات، بۆنمونه
 «به کره جو، سه رچنار، ئالبولآغه، باوه گیلدی»، مه ولانا خالید وه ک جوگرافیا ی
 پیروژ سه رپریان ده کات، ئەمه ش بو ئەوه ده گه ریته وه، کهوا له سه رده می مه ولانا
 خالیددا، مانای نیشتمان و چه مکی ده ولت به و ئەندازه یه ی ئیستا توخ
 نه بووه، به قه ده ئەوه ی مال و مه نزلگه بایه خی هه بووه، ئەگه رچی ده کری ئەمه
 وه ک کلاورپوژنه یه ک له مه ر پرسی دیندارانه ی مه ولانا خالید سه ر بکریت،
 کهوا نواندنه وه ی ئەو ویست و هه سته دیندارییه له زه یین و ئاوه زی مه ولانا
 خالیددا هه بووه. له م روانگه یه شه وه بووه، ئەو کاته ی مه لا خالید بو وه رگرتنی
 ته ریه ت له هیندستان بووه، شیخ عه بدوللای دیه له وی بو مه ولانا خالید له
 ئیجازه نامه کهیدا^(۳) ده نووسی، «له خاکی کوردستانه وه هاتوو»، دیاره ناوه یینی خاکی
 کوردستان، ئەو هه سته یه، کهوا مه ولانا خالید له خانه قاکه ی شیخدا به به رده وام

باسی کوردستانی کردووه، شیخ و موریدانی ئه‌وی به کوردستان ئاشنا کردووه. هه‌لۆیستی دووهم:

ده‌کری ئه‌م قۆناغه‌ی به «مه‌ولانا خالیدی»^(۴) نه‌قشبه‌ندی «ناسینین، په‌یوه‌ندی به‌سه‌فه‌ری هیندستانه‌وه هه‌یه، که‌وا ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی موجه‌یدی له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌و له‌سلیمانی و پاشان له‌ پۆژه‌لاتی ناوه‌پراست»^(۵) بلاوده‌بیته‌وه. له‌قۆناغ و هه‌لۆیستی دووهمیدا، کاریزمایه‌کی پراگماتیکی و که‌سایه‌تییه‌کی ئاوه‌زمه‌ندی ئایینی له‌ ژێر ناوی «مه‌ولانا خالیدی نه‌قشبه‌ندی» دا دروست ده‌بیت، قۆناغی ژبانی دوا‌ی سه‌فه‌ری هیندستان بۆ مه‌ولانا خالید له‌ ئه‌ستوگرته‌ی به‌رپرسیارییه‌تییه‌کی سه‌خت و دژواره، به‌شپۆه‌یه‌ک له‌ دژایه‌تی و به‌گژداچونه‌وی نۆرمی باوی کۆمه‌لایه‌تی بیه‌ش نه‌بووه. له‌ پیناوه‌ سه‌پاندنی بنه‌ماکانی بیر و باوه‌ره‌که‌ی، له‌ ململانییه‌کی توندی ده‌سه‌لاتی سه‌رده‌م و نۆرمی باوی ئایینی و کۆمه‌لایه‌تیدا بووه. فه‌ره‌اد شاکه‌لی پینوایه‌ گه‌رانه‌وه‌ی مه‌ولانا خالید له‌هیندستانه‌وه بۆ کوردستان (سالی ۱۸۱۱)، ته‌نیا گه‌رانه‌وه‌ی رێبه‌ریکی ته‌ریقه‌ت یا زانایه‌کی شه‌ریعه‌ت نه‌بووه، به‌لکو لافاوێک وزه و بیر و بزوتنه‌وه بووه، که‌ سه‌ر له‌به‌ری کۆمه‌لگای دوا‌ی خۆی په‌نگریژ کردووه، تا ئه‌مرۆش جی ده‌ستی به‌سه‌ر زۆر ته‌وژمی سیاسی و فه‌ره‌هنگی کوردستانه‌وه دیاره (شاکه‌لی، ۲۰۱۰: ۲۸). مه‌ولانا خالید له‌نیو رۆشنیری و یادگه‌ی تاکی کورددا پتر وه‌کو کاریزمایه‌کی ئایینی ده‌رکه‌وتوه، ئه‌گه‌رچی له‌ شیعرنوسیندا ناو و باویه‌تی^(۶) هه‌بووه، به‌بیر و تیروانینه‌کانی، له‌ میژوودا هه‌نگاوی زیڕینی بۆ ژبانی سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆی و دوا‌ی خۆی تۆمار کردووه، توانیوه‌تی قۆناغی سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆی به‌پیت بۆ رۆشنکردنه‌وه‌ی رێگا پێچه‌لپێچه‌کانی میژووی نه‌ته‌وه‌یه‌ک مه‌شخه‌ل بیت، دواتر بووه‌ته سه‌رمه‌شقی په‌جه و گۆرانییک سه‌رتاپای کۆمه‌لگه‌ی په‌نگریژ کردووه.

له‌ دنیا‌ی رۆشنیری کوردیدا، مه‌ولانا خالیدی نه‌قشبه‌ندی وه‌ک پیاویکی تاراوگه‌بوو ده‌دره‌وشیته‌وه، وه‌ک مه‌ولانا خالید خۆی ده‌لێت:

مه‌ستی که‌ وه‌ک من له‌ پێی خوادا به‌ زه‌وقیکی خوا
دڵ له‌ تاوا که‌وته‌ جوولان «ناقه» ناپروا، ناپه‌وا
گویم له‌ ده‌نگی «حدیه» یه‌ دڵ کو‌ی یاری گرتبه‌ر
له‌ش له‌ خاکی شام و دڵ بۆ بادی «یسریب» ده‌ره‌وا

مەولانا خالید لە گەڵ ڕووداو و پیشهاته کاندایان بۆ یەکێتی و پێشوازییەکاندا زانیویەتی چۆن مامەلە بکات، بۆ بەرەنگار بوونەوهی واقیعی دینی و کۆمەڵایەتی و سیاسی سەردەمە کە ی، تەریقەتی نەقشە بەندی بە ئامرازێک زانییوه، چونکە بە بانگەشە کردنی بۆ تەریقەتی نەقشە بەندی بەرەو ڕووی دژایەتی کردنی تەریقەتی قادری بوو تەوه، کە واپەرگ و ڕیشە ی لە بونیادی کۆمەڵگە ی کوردی ئەو سەردەمە دا هەبووه، «شێخە فیودالەکانی قادری توژیکی کۆمەڵایەتی دوورەپەریزیان پیکهینابوو، ژمارە یەکی کەم لە بنەمالە ی شێخان ئەرکی سەرکردایەتی ئایدۆلۆژیان بۆ خۆیان پوانکردبوو، خەلیفە ی شێخەکانی قادری نە دەبوونە شێخ، شێخایەتی تەنها لە نیو خانەدانانی بنەمالە ی بەرزنجەکان و ساداتی نەهری خۆیاندا دەمایهوه. نەقشە بنەدیەکان هاتن ئەم ستراکتۆرە دۆگمایەیان تواندەوه» (عەلی و دەرویش، ۲۰۱۳: ۴۱). لە نیو خەلک و پەپرە و کەرانە ی تەریقەتی نەقشە بەندی بە بایەخەوه لەو بزواتە ئایینی و گۆڕانکارییە نوێیانە ی، کە لە دوای هاتنە پیشەوهی تەریقەتی نەقشە بەندی لە سلیمانی و ڕۆژگاری دەسەلاتی بابانەکان، ڕوانیویانە، «مەولانا ئەرکیکی هیندە گەورە ی بە ئەستۆوه بوو، کە دەبوو تۆرکی یە کجار ورد و پتەو و سفتی کار و ڕیکخستن دابین بکات بۆ بە ئەنجام گەیانندی پەیمە کە ی، لە لایە کەوه دەبوو بە موو لە بنەما فکرییەکانی لاندات، لە لایە کی دیکە شەوه دەبوو هیندی ئاوەزکارانە زەویە ک بۆ بیروباوەرەکانی ئامادە بکات» (شاکی، ۲۰۱۰: ۲۹). بەم کارە ی، مەولانا خالید بۆ یە کە مجار لە میژووی گوتاری ڕوناکبیریدا، دیالوگ و مشتومڕیکی فەرھەنگی دینی لە نیو دانیشتوانی ئەو ڕۆژگارە دا دینیتە ئاراه و زەمینە یە کی بە پیت و بە برشت بۆ هینانە کایە ی قونایکی نوێی زانین و زانیاری دەپەرە خستنی، مستەر ریچ دەلیت: «لەو سەردەمە بە دوواوە گەورە ترین بزوتنەوهی شیعری «نالی، سالم، کوردی و هاوڕیکانیان»، دەردە کەون و نووسین بە دیالیکتی سلیمانی سەر هەلەدات و تائستاش بەردەوامە، سەرە تاکانی بۆ ئەو ڕۆژگارە دەگەریتەوه، کە مەولانا خالید باس و خواسی تازە ی فەرھەنگی دەور و ژینە ی و بە گیانی واقیعیانە ی کۆمەڵگە، پەخنە ی ئایینی توندوتیژ لە پابەرانی ئەو ڕۆژگاری ئایینی ئیسلام لە سلیمانی و فەرمانرە وایانی ملهوپ و سیستەمی گەندە لبووی سیاسی دەگریت، بۆ چارە سەری کیشەکانی کۆمەڵگە ی کوردی، هەنگاو بۆ ریفۆرمخوازی هەلەدەگری» (ریچ، ۲۰۱۲: ۱۴-۱۷).

میرانی میرنشین بابان هەست بە گەورە یی مەولانا خالید و دەست

پۆیشتنی له قهلمپره‌وی میرنشینه که بان ده‌که‌ن، ناحه‌ز و نه‌یاری بۆ دروست ده‌که‌ن، تاوه‌کو ناچاری ولات جیه‌پشتنی بکه‌ن. شیخ ماری نۆدی و هه‌ندی‌ک له مه‌لا و شیخانی ده‌ست رۆیشتووی سه‌رده‌م، له‌ترسی له‌ده‌ست دانی هیز و پینگه‌ی کۆمه‌لایه‌تی و ئاینیان، که وتوونه‌ته‌ دژایه‌تی چونکه‌ پینگه‌ی ئاینیی مه‌ولانا خالید پوو له هه‌لکشانه‌ بووه، ئەمه‌یان به‌مه‌ترسی زانیوه، پتویست بووه له‌به‌ر ده‌میدا بوه‌ستنه‌وه، دوا‌ی ئەم جووره‌ دژایه‌تی کردنانه، که ده‌سه‌لات و پیاوانی ئاینیی نه‌یاری مه‌ولانا خالید پینکرا کۆبوونه‌وه، مه‌ولانا خالید له‌جینشینوونی له‌ سلیمانی ده‌تارین. له‌م باره‌یه‌وه مه‌ولانا خالید په‌ست و غه‌مگین ده‌بیت، ئەوه‌نده به‌ سوپوه‌ کاریگه‌ری به‌سه‌ر ده‌روونیدا جیه‌پشتووه، خوژگه‌ی ئەوه ده‌خوای خۆدا وه‌ک مه‌سیح بۆ ئاسمان بیاته‌وه، بۆیه ده‌لێت: ئە‌ی له‌ ده‌وری لیوی له‌علت تازه‌ ئه‌یامی مه‌سیح

به‌و هه‌ناسه‌ی تۆیه ئیستاش زیندوووه نامی مه‌سیح
عالم و ئاده‌م ئە‌سیری خه‌تی سه‌وزی تازه‌ته
نه‌ک به‌ته‌نها سیلسیله‌ی مووسایه، یا، دامی مه‌سیح
که‌ی ده‌گه‌یه‌ ئاسمان و وا له‌ حورمه‌تدا ئە‌ما
گه‌ر هیوا‌ی ئاینیی تۆی نه‌بوا‌یه ئە‌نجامی مه‌سیح
ناوی بێ باوکی ئە‌گه‌ر نه‌بوا‌یه وه‌ک تۆ که‌ی ده‌بوو؟
ئە‌م زه‌مین و ئاسمانه‌ سه‌ر به‌سه‌ر رامی مه‌سیح
«خالید» سا تۆیش «تجد» که‌ له‌ دنیا سه‌یری که
به‌و لیکایه‌ ئاسمانه‌ شوینی ئارامی مه‌سیح

(پیره‌مێرد، ۲۰۱۲: ۵۲)

پاشان تاراوگه‌بوونی مه‌ولانا خالید له‌زێد و نیشتمانی، چوونی بۆ شام په‌یوه‌ندی به‌ وشیری و خودئاگایی مه‌ولانا خالیده‌وه هه‌یه، له‌به‌رئ‌ه‌وه‌ی تاراوگه‌بوونی «به‌لگه‌ی وه‌رچه‌رخانه‌ بوو له‌ئ‌هرک و په‌یامه‌که‌یدا، دیمه‌شقی له‌سه‌ر رینگای هه‌ج بوو، له‌به‌غدا نزیکتر بوو بۆ ئە‌سته‌مبوول و مه‌ککه، و له‌ دیمه‌شقه‌وه ده‌یتوانی به‌شیوه‌یه‌کی باشتر سه‌ره‌په‌رشتی ب‌لا‌بوونه‌وه‌ی ته‌ریقه‌تی خالیدی بکات، ئە‌مه‌ شوین گۆرکێه‌کی زیره‌کانه‌بوو له‌لایه‌ن مه‌ولانا خالیده‌وه، به‌مه‌ ته‌ریقه‌تی له‌ گروویکی ناوچه‌یی عێراقه‌وه گۆریه‌ بزوتنه‌وه‌یه‌ک بۆ سه‌رانسه‌ری ولاتی عوسمانی» (حه‌مه‌ ساله‌، ۲۰۱۴: ۱۳). مه‌ولانا خالید بۆ هه‌لبژاردنی

شوینیکی وہ کو مہملہ کہ تی شام، مہ عریفہ و زانیاریہ کانی یارمہ تیانداوہ، پیشتریش کۆمہ لیک لہ ریہ ران و شوینکھ وتوانی تہریقہ تی نہ قشہندی لہ شام نیشته جی کوردبوو، زہمینہ کی لہ باریان بو تہریقہ تہ کہ دروستکردبوو، مہ لا عہدولکھ ریم مودہ پریس دہ لیت: «مہ ولانا، کہ عیراقی جیہیشت و لہ شام نیشته جی بوو، شیوہ کی لہ وہ ئه چوو پادشایہ ک قہ رارگای حوکومہ تہ کی و پیته ختی و لاتہ کی بگوژیته وہ» (مودہ پریس، ۲۰۱۰: ۴۲). مہ ولانا خالید، لہ سالی ۱۸۲۴ دۆست و دوزمنہ کانی بہ جیہیشت و پرووہ و تاراوگہ ملیناوه (هاشمی، ۲۰۰۴: ۴۰). نہ هامہ تی لہ وہ دایہ، پیاویکی وہ ک مہ ولانا خالید، کاتیک لہ تاراوگہ نیشته جی دہ بیت، چہ ندین زانا و پیایو ئایینی غیرہ کورد لہ سہر دہستی ئہم زاتہ تہریقہ ت و ہر دہ گرن، کہ چی لہ زید و نیشتمانی خوئی لہ نیو هاو زمان و هاوقہومی خوئی شوینیکی پی رەوا نابینن.

۵-۲- نالی (۱۸۰۰-۱۸۷۷ز)

زۆربہ مان ناوبانگی «نالی» مان، لہ میژووی ئدہبی کۆن و نوئی کوردی لہ سہنگین نیشاناندانی ئاوه زی، وہ ک شاعیریکی پایہ دار لہ پرووی خہ یالی شاعیری و تہوزیفکردنی لۆژیک لہ نیو دیرہ شاعرہ کانیدا بیستووہ. یہ کیک لہ و شاعیرانہ یہ سہرچاوی زانست و زانیاریہ کانی، لہ رەھہ ندہ کانی کہ لتووری ئیسلا مہ وہ سہرچاوی گرتووہ، ہەر لہ و روانگیہ وہ بہ و ئاستہ بالایہی شاعر و شاعیری گہیشتووہ. ہەر وہ ک خوئی لہم بارہیہ وہ دہ لیت:

ئہی جیلوہ دہری حوسن و جلہ و کیشی تہ ماشا!

سہر پشتی دین بی مہ دہدی تو نیہ، حاشا

(مودہ پریس و عہدولکھ ریم، ۱۹۷۶: ۷۵)

نالی منہ ورنیکی دیاری سہر دہمی خوئی تی و ئازاری تاراوگہی لہ سہر دہمی ژیانیدا چہ شتووہ، لہم بارہیہ وہ دہ لیت:

لہم شہرحی دہردی غوربہ تہ، لہم سوژی ہیچرہ تہ

دل رەنگہ بی بہ ئاو و بہ چاوا بکا عوبور!

(مودہ پریس و عہدولکھ ریم، ۱۹۷۶: ۱۹۷).

لہ پۆژگاری ژیانہی نالی لہ نیشتمانی ئایین لیکھوتہی بہ سہر ژیانہی تاکہ وہ ہہ بوو، تا پادہیہ ک دابہ ش کردنیکی ئایینی و جیاوازیہ ئایینیہ کان بہ پروونی وہ ک

شوین و خاکی موسلمان و شوین و خاکی نا موسلمان دەرکه وتوون. له فۆرمه گشتیه کهیدا، تاراوگه بوونی نالی هاوشیوهی تاراوگه بوونی مهولانا خالیدی نه قشبه ندیه، ههردووکیان له تاراوگه مردوون، ههردووکیان سه رهه لگرتیان هاوزه مانسی دوا قوتاگی دهسه لاتی میرنشینی بابان بووه و له نیو کۆنتیکستی دینداریدا خویندنه وهی بۆ ده کریت. نالی له په ههندی دینداریه وه تاراوگه بوون په یوهستی نۆستالجه ده کات، کهوا به سۆزه وه که وتووه ته لاواندنه وهی زادگی وه ک ده لیت:

خاکی میزاجی عه نهر و، داری په واجی عود
به ردی خه راجی گه وههر و، جۆباری عهینی نور
شامی هه مو نه هار و، فوسولی هه مو به هار
تۆزی هه مو عه بیر و، بوخاری هه مو بوخور

(موده ریس و عه بدولکه ریم، ۱۹۷۶: ۱۸۲).

به تیرامانمان له م چهند دیره شیعهی قه سیدهی «قوربانی تۆزی ریگه تم»، تینده گهین به یاد هینانه وهی شوین به تایبه تی شوینی له دایک بوونی بووه ته چه قی بیر کردنه وه کانی. مهولانا خالید و نالی له میژووی تاراوگه ی کورد، یه که مین شاعیری کوردن له سه رزمینی تاراوگه ههستی خۆیان بۆ شوین له قه سیده و شیعه کانیاندا نووسیوه ته وه. تاراوگه بوونی نالی وه ک شاعیریکی دینداری کورد له واقیعیکی پر پارادۆکسه. عه لانه دین سه جادیش پی وایه کاریگه ری مهولانا خالیدی نه قشبه ندی به سه ره وه بووه، نه گه رچی له هیچ یه کییک له شیعه کانیاندا باسی ته ریه ته نوپاوه کهی نه قشبه به ندی ناکات، به پروونی لایه نگیری هیچ یه کییک له ته ریه ته کان نییه. به لام له کتییی میژووی نه ده بی کوردی، عه لانه دین سه جادی نه م کاریگه ریه ی بۆ نه وه گپراوه ته وه، کهوا له سه رده می ژانی فه قیاتی پلهی «مستعد»ی، نالی له خانه قای مهولانا خالید بووه (سه جادی، ۱۹۷۱: ل ۲۴۱). نالی سه ره به تیره ی جافی میکائیلیه، مهولانا خالیدیش سه ره به تیره ی جافه، ههردووکیان هاوسه رده می یه کترن، له حوجره ی مزگه وت و ئاستانه ی ئاینیه وه پیگه یشتون، نالی شیعر و شاعیری هه لپژاردووه و مه لایه تی نه کردۆته پیشه، مهولانا خالید سه ره رای شیعر و نووسین، ته ریه ته و سۆفیگه ری کردۆته پیشه، په جه شکین و کاریزمای بواری خۆیانن.

زۆربه ی نووسه ر و لیکۆله ران، هه رکات باسیان له تاراوگه بوونی نالی

کردییت، بۆ هۆی سەفەرى حەج و پرووخانى میرنشینی بابان گەراندوو یانە تەو. سەرنجى کاوس قەفتان سەبارەت بە پرووخانى میرنشین و سەرنجى مەرف خەزەندار سەبارەت بە تاراوگەبوونى نالى، ئەو راستیەمان بۆدە سەلمین. ئیمە بە جیاواز لەم تپروانینەو و پیمان وایە هۆکاری تاراوگەبوونى نالى لە رەهەندی دیندارییەو و پەيوەندی بە مەملانیتی کە سەو و هەیه، ئیمەش بۆمان ساغ نەبۆتەو و ئەو کەسەى بەرامبەرى نالى گرتووە کێیە، بەلام دەبێ ئەو کەسە دەسەلاتیکى دینی و پینگەى کۆمەلایەتى بەهیزی سەروەختى دەسەلاتى میرنشینی بابان هەبوویت، پاش پرووخانىشى لە پینگە و پلەى خۆى ماییتەو. بۆ زانینى هۆکاری تاراوگەبوونى نالى، دەشى گریمانەیه ک بەرچاو بخەین، ئەو گریمانەیهش لە ئەنجامى وردبوونەو وەمان لە قەسیدەى «قوربانى تۆزى رینگەتم» و پارچە شیعریکی نالییە، بە ناوی «درونى لدار «الشاره زور» و برده»، هەلمان هینجاو. لە دپړیکى ئەو پارچە شیعره «درونى لدار «الشاره زور» و برده»، کەوا نالى خۆى دانى پیندا ناو، تییى دەگەین، هۆکاری تاراوگەبوونە کەى کەسى و دیندارییە و سەفەرکردنیشى بۆ حەج خۆ قوتارکردنە لە ژیر چنگى ئەو کەس و هیزە دینیەى تەنگى بە نالى هەلچنیو. لەتەواوى شیعره کانی نیو دیوانە کەى نالى بۆ مەبەستى تاراوگەبوونى سەرنجمان داو، ئاماژەى بەهیچ پرواداویکی کۆمەلایەتى نەکردوو، بەلکو ئەوەى لەم پارچە شیعره دەفامدریتەو، ئەو یە: وکم نال «نالى» من شفا ساقیانە شيفا، هل شفا من نال «نالى» بدرده (مدريس و عبدالکریم، ۱۹۷۶: ۴۰۶)

بۆ رافە کردنى ئەم دپړە شیعره لە دیوانى نالى، لیکۆلینەو و لیکدانەو هەى مەلا عەبدولکەریم، بەم شیو یەیه: «ساتوخوا بشى ئەو کەسەش کەوا نالى گرفتارى دەردى دوورى کرد، ئیستا دلى رەحەت بووبى و حەساییتەو و کرمى دلى مردییت؟ بى گومان نا، چونکە پیاوی حەسوود و دلپیس بە مەرگ نەبى پرزگارى نابى و دلى دانامرکى» (مدريس و عبدالکریم، ۱۹۷۶: ۴۰۶). ئەو هەى مەبەستە ئەو یە ئەگەر دەولەتى عوسمانى لە لایەن نالییەو بە بەدەرەفتار و ناشوبگپ زانرايیت و چاوى بەرایى نەداییت دواى پرووخانى میرنشین، سەرزەمینە کەى بیییت، ئەى بۆچى دوا تەمەنى لە ژیر سپیەرى دەولەتى عوسمانى بەرپیکردوو، بەپینى بەلگە نامەکان لەشارى ئەستەمبۆل، لە تەمەنیکى هەلکشوا بەپیری و شە کەتییەو، لە سالى ۱۸۷۷ وەفاتى کردوو (خۆشناو، ۲۰۱۷: ۴۲). کەوا بوو لیرەو دەگەینە

ئهنجامی ئه وهی، هۆی تاراوگه بوونی نالی، له پشتیه وه ناچار بوونیک ههیه، نالیش به پینی پارچه شیعی «درونی لدار الشاره زور و برده» بیت، که سیک به هۆکاری دهردی ئاواره بوونی ده زانیت. ئه م که سه ش وه کو باسمان کرد ده سه لاتیکی دینی و پینگه به کی کۆمه لایه تی به هیزی هه بووه.

به پینی دیوانه که ی نالی، لیکۆلینه وه و لیکدانه وه ی مه لا عه بدولکه ریم موده ریس و کوره که ی، ئه گه رچی میژووی تۆمار کردنی شیعه کانی نه نووسراوه، به لام واپنده چئی قه سیده ی «قوربانی تۆزی رینگه تم»^۱ پاش پارچه شیعی «درونی لدار الشاره زور و برده»، نووسرایته وه. عه بدوللا حه داد، له کتیی نالی له ده ره وه ی کوردستاندا، ئاماژه به وه ده کات، که وا ئه م قه سیده یه دوای رووخانی میرنشینی بابان له شام نووسراوه، پاشان نالی نه گه راوه ته وه و بو ئه سته مبول چووه (حه داد، ۲۰۰۰: ۸-۱۰). مسعود محه مه دیش له کتیی «چه پکیک له گۆلزاری نالی» دا، هه مان رای هه یه، ئاماژه به رووخانی میرنشین و مانه وه ی له شام و پاشان چوونی بو ئه سته مبول ده کات (محه مه د، ۲۰۰۷: ۱۳).

ئه وه ی مه به ستمانه له قه سیده ی قوربانی تۆزی رینگه تم ئه و دیره شیعه یه:

ئایا مه قامی روخسه ته له م به ینه بیمه وه

یامه سلّحه ت ته وه قوفه تا یه ومی نه فخی سوور؟

(مدیریس و عبدالکریم، ۱۹۷۶: ۱۹۷)

پرسیار کردنی هاوشیوه ی ئه م دیره بو که سایه تی و پینگه مه عریفیه که ی نالی جینگه ی سه رنجه، چونکه ئه گه ر رووخانی میرنشینی بابان هۆی نه گه رانه وه ی بیت، ئه وا هه رگیز ئه و پرسیاره ی ئاراسته ی به رامبه ره که ی نه ده کرد، که ئایا پیشیناری بو گه رانه وه ی چیه. ئیمه پیمانویه ئه گه ر هۆکاری تاراوگه بوونی نالی رووخانی میرنشین بیت، چ پئویست ده کات داوای روخسه ت بکات، پرسیاریکی له و شیوه یه بواریک له زهینی خاوه ن پرسیار و ده رفه تیک بو گه رانه وه ی ده ره خسیتیت، به و مانایه ی ئه و هۆکاره ی بوته هۆی تاراوگه بوونی دوای رووخانی میرنشین هه ر ماوه ته وه. نالی، له قه سیده ی قوربانی تۆزی

ئهی په یکی شاره زا به هه موو شاری (شاره زور) وه ی سروه که ت به شاره تی سه رگۆشه یی حوزور تۆفانی دیده و شه ره ری قه لبی وه ک ته نوور ...

«نالی» له شه وقی تۆیه ده نیری سه لامی دوور (مدیریس و عبدالکریم، ۱۹۷۶: ۱۷۴-۱۹۷).

۱- قوربانی تۆزی رینگه تم ئهی بادی خووش مرور ئهی لوتفه که ت خه فبی و هه وا خواه و هه مده مه ئهی هه م میزاجی ئه شکی ته رو گه رمی عاشقان قه سیده که تا ده گاته:

حالی بکه به خوفیه: که ئهی یاری سه نگ دل

پڙگہ تم و پارچہ شیعہ کہیدا (شارہ زور)، ئہ و شوینانہی لہ نیو دپہ شیعہ کانیدا
 ناماژہی بۆ کردوون، لہ ہہردوو کیاندا شیوازی بیرکردنہ وہ و بہ یادہینانہ وہی
 زہمنی رابردوو ہاوشیوہی یہ کن، ئہ مہش لہ پرووی ئیستہ تیکی شیعریی و
 شیوازی بیرکردنہ وہ و دونیابینی نالی لہ یہ کہ وہ نزیکن. بہ خویندنہ وہی قہ سیدہ کہ
 تادہ گہیتہ دپہ شیعری مہ قامی روخستہ، وہ سف کردن و بہ یادہینانہ وہی
 شوینہ، رہنگہ ئہم شیوازہ بۆ سہرنج پراکیشانی بہ رامبہرہ کہی و جوړیک لہ دل
 پیداسووتانہ وہ بیت.

(سہ یوان) نہ زیری گونہدی کہ یوانہ سہ بز و ساف
 یاخۆ بووہ بہ دائیرہیی ئہ نجومی قوبور؟!
 ئیستہش مہکانی ئاسکہ یہ «کانی ئاسکان»،
 یاخۆ بووہ بہ مہلعبی گورگ و لوورہ لوور؟!
 ئیستہش سوروشکی عیشقی ہہ یہ «شیوی ئاودار»،
 یاخۆ بووہ بہ سوئی و شکی لہ حہق بہ دوور؟!
 داخو دہروونی سافہ، گورہی ماوہ «تانجہرؤ»
 یاخۆ ئہ سیری خاکہ بہ لیلی دہ کا عوبوور؟!
 سہیریکی خویش لہ چیمہنی ناو «خانہقا» بکہ
 ئایا ربیعی ئاھووہ، یا چایری ستوور؟!

(مدریس و عبدالکریم، ۱۹۷۶: ۱۸۷-۱۸۸)

نالی و ہک شاعیریک، ہہستی دوورہ ولاتی و لیکھوتہ کانی تاراوگہی لہ
 رہہندی دیندارییہ وہ نووسیوہ تہ وہ، شیعری «درونی لدار الشارزور و بردہ»
 بہ لگہی راستی نازارہ کانیبہ تی:

درونی لدار الشارزو و بردہ
 تری وردہ قوتا و جوتا و سلیقا
 تری عینہ الابدان من «خاک و خوئل» ہ
 تری دشتہ بالورد کانت بہشتہ
 شوانی «سلیمانی»، سبای «پیرمسور» کی
 پارچہ شیعہ کہ تادہ گاتہ:

و کم نال «نالی» من شفا ساقیانہ
 شفا، ہل شفا من نال «نالی» بدردہ
 (مدریس و عبدالکریم، ۱۹۷۶: ۴۰۴-۴۰۶)

نالی له م پارچه شیعره‌یدا دهرده دلّی ئاواره‌یی و خه‌مه‌کانی دووری له‌نیشتمان تیایدا جی‌کردۆته‌وه، نیگارکیشی و ینه‌یه‌که، تاراوگه‌ی به‌دۆزه‌خ و نیشتمانی به‌فیرده‌وس و ینا‌کردووه، تاراوگه «لای نالی گریانه بۆ ئه‌و جی‌گایه‌ی که جیی دڤلّیت، نه‌وه‌ک سه‌فه‌ریک بیت له‌وه‌ست و نه‌ستانه‌دا که بینینی» جیهانی به‌رامبه‌ریان جیهانی ئه‌وانیدی» له‌مرۆفدا دروستیده‌کات» (عه‌لی، ٢٠٠٥: ٢٠).
 دیسکۆرسی پارچه شیعی «درونی لدار الشارزور و برده»، وه‌ک «لیستنه‌وه‌ی دار و به‌ردی نیشتمانه» (عه‌لی، ٢٠٠٥: ٢٦)، ناخودئاگا به‌ردی بناخه‌ی پرۆژه‌یه‌ک داده‌نی له‌دوایدا سه‌رله‌به‌ری ئه‌ده‌بی تاراوگه‌ی کوردی په‌نگرپژ ده‌کات. نالی له تاراوگه‌وه، به‌شپۆیه‌کی وا سه‌رنجی زادگا و مه‌له‌ندی نیشته‌جی‌بوونی داوه، ئه‌م جوۆره تیغفکرینه ژيانی تاراوگه‌ی به‌خالی وه‌ستان و ژيانی پیشووی به‌پرجووله‌ و هیززی ئه‌ندپیشه‌ی زانیووه، به‌مه‌ش له‌تاراوگه‌وه به‌های شوینی له‌ده‌روهه بۆ ناوه‌وه، گوۆریه‌ته‌وه، به‌و مانایه‌ی ژيانی خوۆی له‌تاراوگه‌ به‌خالی وه‌ستاو زانیووه و ژيانی زادگای به‌شوینی هه‌لکشانی فیکری زانیووه، به‌شپۆیه‌یه‌ک کردوویه‌تیه چه‌قی پیروزییه‌کانی و هه‌رده‌م ئیله‌مامبه‌خشی بیرکردنه‌وه‌کانی بووه.

دنیابینی نالی شوین پیندراوینکی پیروزی هه‌یه و گوزارشتی دیندارانه‌ی که‌سییه، به‌و مانایه‌ی نالی باسی کوۆی سه‌رزه‌مینی میرنیشنی بابان ناکات، به‌لکوو باسی جوگرافیا‌یه‌کی بچووکى ناوچه‌یه‌ک ده‌کات، بۆیه نالی له تاراوگه‌وه نیشتمان له‌رووبه‌ریکی سیاسی، ده‌کاته کوۆیاده‌وه‌ری که‌سی و په‌یوه‌ستی ئۆنتۆلۆژی خوۆی ده‌کات، ئه‌مه‌یشی له‌ناوه‌ینانی شوینه‌کانه‌وه به‌رجه‌سته‌کردووه، ئه‌گه‌رچی مه‌به‌ستی ناساندن و ئاشناکردنی به‌که‌سیکی بیگانه نییه، به‌لکو له‌سه‌رزه‌مینی تاراوگه به‌یاده‌ینانه‌وه‌ی شوینی له‌دایکبوونی ده‌سته‌به‌رکردنی ئاسووده‌یی رۆحیه‌تی. له شیعره‌که‌یدا پرسیارى کوۆمه‌لیک شوینی وه‌ک، «شاره‌زور، خاکوخۆل، سلیمانی، پیرمه‌سوور، قه‌ره‌داخ، دارى زه‌رد، سه‌رچنار، تانجه‌روۆ» ده‌کات، دیاره بۆ ده‌روونی نالی ئه‌م شوینانه کاریگه‌ری دروست کردووه، رپیی تیده‌چیت له تاراوگه له‌کوۆی ئه‌و گه‌ران و گوۆرانه‌ی به‌سه‌ر واقعى ژيانیدا هاتووه، له رپیی ئه‌م شیعره‌یه‌وه ئامانجی بووه به‌نیو شوینی دلگیر و سروشتی زیدی له‌دایکبوونیدا گوزه‌ریک بکات، چونکه ئه‌م شیعره به‌دوای به‌راهه‌تی ژيانیکی له‌ده‌سته‌چوودا ده‌گه‌ریت. له رپیی شیعره‌که‌یه‌وه نالی گه‌ریده‌یه‌که عه‌ودالّی بینین و هه‌والزانیی ئه‌و شوینانه‌یه، که‌وا ئاماژه‌ی پیداون.

لای نالی باس کردنی شوین، له سهر بنه مای تیفکرین و دونیابینی نه ته وه یی نییه، به و چه مک و تیگه یشتنه ی ئیستا هه به، به لکو له په هندی دینداریه وه یه، «مانا کانی شوین له سهرده مانی نالیدا بارگاوی نه بوون به مانای نه ته وه یی، نالی له ناو دونیابه ک نه ژباوه ئیتیمای نه ته وه یی چوارچیوه ی سهره کی شوناسی تاکه کهس و کومه لایه تی بوو بیت، به پیچه وانه وه نالی له دونیابه کدا ژباوه ئاین ده ست نیشانی ئیتما و شوناسی تاک و گروهه کانی کردوه، جوگرافیاش هه لگری مانا و دابه ش کردنه ئاینیه کان بووه» (قانع، ۲۰۰۱: ۸۵). نه زمونی نووسینی ئه م شیعری نالی (درونی لدار الشارزور و برده)، له پروی شیوازی دارستن و چۆنیه تی ئاراسته کردنی گوتاری نیو دپره شیعره کانی وه، بو هه مان ئه و دونیابینی له قه سیده ی «قوربانی توژی ریگه تم» هه به، ده گه ریته وه. نالی هیچ شتیکی له سهر تاراوگه نه درکاندوه، به هیچ جوړیک باسی سهرزه مینی تاراوگه ناکات، ته واو له به رامبه ر ژبان و که لتووری تاراوگه بیده نگه، بو شوین و زادگای خو ی پرسین و ده برینی سوژیکی بی نه ندازه ی تیدایه. ده قی شیعری «درونی لدار الشارزور و برده»، هه لقولای هه ست و خود ئاگایی نالییه، هه لگری ته واوی ئه و نه گه ر و نه زمونانه یه، که ده روونی پر سو یی له دووری مه نزلگه ی، چه شتوویه تی، سه ره له به ری هزر و هه ست و دونیابینی ئه و، له به رامبه ر خاکی له ده ستچوو پیکدینی، نالییش له م شیعره یدا جوگرافیای سایکو لۆژی خو ی له مه ر شوینی له ده ستچوو ی باس ده کات، «کوششی نالی له م پرس و جو یه دا وه ده سه تینانی وه لامیکه تا بتوانیت پیناسه ی خو ی پی بکات، پیناسه ی خو ی وه کوو مرویه کی دووره ولات و ئاواره، ئه و له رابردوویه کی پیروز ده دویت، ده یه ویت به رابردو و بردنه ژیر پرسیا ره وه، وه سفی ئیستای خو ی بکات» (سیوه یلی، ۲۰۰۱: ۵۲). له شیعره که یدا دیالوگیکی سازاندوه، له نیوان رابردوویه ک که خو شترین ساته کانی ژبانی تیادا گوزه راندوه، بارگاوییه به به های هه موو ئه و شوینانه ی له شیعره که ی ئاماره ی پیکردوون، ئه و شوینانه ی مه لبه ندی چه که ره کردنی مه عرفه ی دیندارانه ی نالییه. به کو تایی هاتنی ژبانی نالی، کو تایی به قوناغی تاراوگه ی دینداری دیت، هاوکاتی ئه مه ش ده سپیکی سهره تایه که، جولانه وه و راپسکانی نه ته وه یی له سه ریپکه وتن بووه، کومه لیک ری کخراو و ئورگانی ناسیونالیستی به ره و په یدا ده کن، خه لکیان له ده ور کو دبنه وه، هو یه که شی لاواز بوونی ده ولته تی عوسمانی و گهنده ل بوونی ده زگا

و سيستمى به پڙوهبه رى و هه ره سه پنهانى بارى ئابووريبه، له لايه كى ديكه شه وه ئاره زووى خو پندنى مه كتبه و وه گرگرتنى زانبارى غه يره دينى... هتد، بو بلاجه دانى بىرى ناسيؤناليستى يارمه تيدهر بوون.

٦- قوناغى دووهم: تاراوگه له ره هه ندى ناسيؤناليستيه وه

ئه م قوناغه بو پيى دهوترىت، ناسيؤناليستى، هه موو ئه و پياوانه ي له ماوه ي ئه م قوناغه ي تاراوگه، ره تينراون يا خود سه ريان پنه لگيراوه، به هوكارى دينى، سياسى يا خود كومه لايه تى بوويت، به ره هه مه كانبيان نواندنه وه ي ويستى كوردخوازانه يه، له ماوه ي نيوان ئه م قوناغه دا، تاراوگه و ژيان له سه ر خاكى بيگان، بو هه ستى نه ته وه يى وه رده گپرديت به جياواز له قوناغى پيش خو، له پيناوى خزمه تكردنى نيشتمان به كاردىت.

ئه م قوناغه (١٨٥٨-١٩٥٨) نزىكه ي سه ده به ك ده خايه نيست، سه ره تاى ئه م قوناغه له تاراوگه بوونى حاجى قادرى كوويه وه ده ست پنده كات، كو تايه كه ي ئه م قوناغه ش به كوده تاكه ي سالى ١٩٥٨ كو تايى پيدىت. سالى ١٨٥٨ حاجى پرووه تاراوگه ي ئه سه ته مبوؤ سه ر هه لده گرگرت (مه مه ده، ١٩٧٤، به رگى دووهم: ل١٨٨)، شىخ ره زا له ١٨٥٦ په ريه ي ئه سه ته مبوؤ ده بيت (خه زنه دار، ٢٠١٠، به رگى چواره م: ل٢٩٨)، پيره مي رد له ١٨٩٨ له سه ته مبوؤ ده بيت (ئاشنا، ٢٠٠٩: ل٤٩)، زيوه ره له سالى (١٨٩٨) ئه سه ته مبوؤ مه نزلگه ي مه عريفه و دونيا بينى بووه (خه زنه دار، ٢٠١٠، به رگى پينجه م: ل٢٣٨)، ئه سىرى ١٩١٣-١٩٢١ له شوين و ناوچه جياوازه كانى سنه، سه قز، بانه، ئه سه ته مبوؤ ماوه ته وه (خه زنه دار، ٢٠١٠، به رگى شه شه م: ل٣٢١)، پاشان به شىكى ديكه ي تاراوگه بووانى ئه م قوناغه له ئه نجامى داوا كردنى مافه نه ته وه يه كانيان بووه، بنه ماله ي به درخانيه كان ماوه يه كى زور له تاراوگه ي قاھيره و شامدا ژياون، ئه و تاراوگه بوونه يان وزه يه كى له بن نه هاتوى به بىرى ناسيؤناليستى كورد به خشيووه، ته نانه ت هۆيه كى گرنگيش بووه بو ده رچوونى يه كه م ژماره ي رۆژنامه ي كوردستان له شارى قاھيره له سالى ١٨٩٨، له لايه ن مي قداد به درخانه وه (ئه حمه ده، ١٩٧٨: ل٥٨-٥٩). ماوه ي نيوان ئه م قوناغه، ناوچه كه تووشى چه ندين پرووداوى گه وره بووه، هه ره له جه نگى يه كه م و دووه مى جيهانى و پاشه كشه ي ده سه لاتى ئيمپراتوريه تى عوسمانى له ناوچه كه و پاشان هاتنى ده سه لاتى كو لونياليزمى ئينگليز و په يماننامه ي

سپهر و لۆزان، مۆرکراوه. پاشان له و ماوهیهدا چه نیدین راپسکان و راپهرینی چه کداریانیه روویداوه کاریگه رییان له سهر بیرى ناسیونالیستی تاکی کوردوهه هه بووه. له کاتی شکست و سه رنه که وتنی راپهرینه کان ئه و سه رکرده کان و هه ندیک له شاعیر و رۆشه نیران ئاواره ی تاراوگه بوون. له پرووی میتۆدییه وه گونجاو نییه شیوه ی کرۆنۆلۆژی بدهینه شیوازی تاراوگه بوونی ئه م پیاوانه ی دونیای تاراوگه ی کوردی، هه موویان سه رچاوه ی تاراوگه بونیان له یه که وه نزیکه بۆیه سه رئهامه دانی ئه م قوناغه به نموونه ی تاراوگه هه لده بژیرین. جگه له مانه ش کۆمه لیک له منه وه رانی کورد له سالانی جیاوازی سه ره تای سه ده ی بیسته م مه لبه ندی خۆیان جیه پیشتوه و له شوین و مه لبه ندی دیکه گیرساونه ته وه. له ئه سه ته مپۆل له دوا ی گۆرینی ده سه لات و هاتنه سه ر ته ختی فه رمانره وایه تی مسته فا که مال، ئه و کوردانه ی له ئه سه ته مپۆل و شاره کانی دیکه ی تورکیا له ژیاندا مابوون به ناچاری گه راونه ته وه نیشتمان، له وانه: (ئیسماعیل حه قی شایس، ئه مین زه گی به گ، حوسین حوزنی موکریانی، مه عروف جیاوگ، پیره میرد، زیوه ... هتد) بوون. ئه م پیاوه تاراوگه بووانه گۆشکراوی نیو شاره جه نجال و قوتابخانه ئاست به رزه کانس، تیایدا گیروگرتی دونیای سیاسه ت، مه تریالی سه ره کی خۆیندیان بووه. له میژووی ئه ده بی کوردیدا، خۆینده واره کانی سه روکاری پرۆسه یه کی دوور و درێژی سه ره له گرتن و جیه پیشتی نیشتمانیان هه یه، تا ده گاته حاجی قادر و به دواوه یشیدا به رده وامه. له تاراوگه حاجی قادر به شیعره کانی له ده ریای ناسیونالیزمی تازه بابه ت مه له ی کردوه، بووه ته سه ر قه تاری کاروانی ئه و رۆشنبیر و خۆینده وارانیه ی، له سه ره تای سه ده ی بیسته م سه رپه که وتبوون، دونیابینی تیفکرینی جودا و جیاوازی له قوناغه کانی پیش خۆی هه بووه.

۱-۶- حاجی قادر ۱۸۱۶-۱۸۹۷ ز.

جوامیژیکی به له نگاز و په مه کی بووه، کوپی زیزبووی نیشتمان، هه لات له به ری و مرد بۆی، حاجی ده لیت: «مه پرسه دردی غه ربیی و له زه تی وه ته نم ئه وی له ده ستی ده گریام ئه میتسه بۆی ده گریم» (میران و شاره ز، ۲۷۰۷ کوردی: ۷۶). ئه و رۆژگاره ی حاجی قادری کۆیی تیایدا ده ربه ده ر و ئاواره بووه، له باشوری کوردستان (سنووری قه له مپه وه ی میرنشینی بابان)، کورد به تاریکترین

و شوومترین ساته وهخته کانی خویدا تیپه ریووه. میره کانی میرنشینی بابان دواى نه مانى میرنشینه که بان له مه لَبه ند و شاره گه وره کانی تاراوگه، لاکه ی سه ریان هاتووه.

دوخی تاراوگه بوونى حاجى قادر، وه کو قوناغى پیش خوئى نییه؛ ململانی به رز نیشاندانی پیگه و گه وره یی ده سه لاتی ئایینی بیت، به لکو حاجى قادر ده که ویته رت کردنه وه ی ئه و نۆرم و دوخه سه پاوه ی ئایین به سه ر کۆمه لگه وه هه ییووه، له م باره یه وه ده لیت:

ووشکه سوڤى بلئى به شیخی ته رهس با به سه رما نه یی میسالى هه رهس
عه جه با شاعیری نه ناسیوه شیر و عه نا ده کاته موور و مه گهس
(میران و شاره زا، ٢٧٠٧ کوردی: ٦٤).

ئه گه ر مه ولانا خالید کیشمه کیش و ململانی بو چه سپاندنی ده سه لات و گه وره یی پیگه ی خوئى بو بیت، ئه و حاجى قادر به جیا و ازتر له مانه دژى ئه و نۆرمه ئایینییه بووه، که ئه وان چه سپاندوو یانه. مه ولانا خالید و نالی جه مسه رى پیگه ی ئایینی سه رده مه که یان بوون، که چى حاجى باوک مردووی کوپه دایک (هه تیو) بووه، له هه ولئى شکاندنی ئه م جه مسه ر به ندییه ئایینییه بووه. تاراوگه بوونى حاجى قادر به رنه جامى دوخ و سه رده میکه، ئایین و لیکه وه ته کانی، راقه کار و به خشه رى مانا به تاک و کوئى کۆمه لگه بووه. ئه و رۆژگاره ی حاجى قادر له نیشتمان بووه، ئایین له چنگى نوخبه یه ک له شیخ و مه لای دیاریکراودا بووه، ئه مانه پیناوبوو له ئاوه زى ئاییندا شتیک به ناوی ره تکرده وه و نه چوونه ژیربار و دژ وه ستان نییه، حاجى قادریش دژى ئه م جوړه پیرو زکردنه بووه، که له لایه ن پیاوانى ئایینییه وه له سه ر بنه مای کۆمه لیک ئه فسانه ی نابه جى خه ریکى ده ست برین و پرووتانه وه ی خه لکی هه ژار و بی ده رته تان بوون. په رده هه لمالینی ئه م فۆرمه له دین، حاجى قادری ناچار کرد له پیناوی پاراستنی خوئى، ولات جى بئلی:

«فه رقى ناکهس له گه ل سه گان ناکه م ها به عه کسى بخوئنه وه نا کهس
حه ز ده که ی تی بگه ی له بی دینی به ده رویشی شیخه کان به هه وهس»

١. باوکم ئه حمده بوو ناوی فیکرم دئ / خه لقی لادئ بوو دایکی من فاتح (میران و شاره زا، ٢٧٠٧ کوردی: ١٧)، عه لانه دین سه جادیش له میژووی ئه ده بی کوردیدا، له م باره یه وه ده لیت: «هه ر به مندالی باوکى مردووه، دایکی له بهر هه ژاری و بی نه وایی هه لئى ئه گری و ئه بهینی بو کۆیه» (سه جادی، ١٩٧١: ٣٤٢).

(ميران و شارەزا، ۲۷۰۷ کوردی: ۶۴)

ئەگەرچى حاجى قادر رۆشنبیرىكى ئایینی سەردەمى خۆى بووه، ئاستانەى مزگەوت و حوجرەکان لە خەملىنى مەعرفەى حاجى قادر رۆليان هەبووه، بەلام لەبەرانبەر ئایین و پیاوانى ئایینی، تیفکرىن و دونیایینی تايهتەى خۆى هەبووه. حاجى لەمەتەریزی ئاینهوه، سەنگەرى لە هەندىک شیخ و مەلاکانى کوردگرتووه، بەوهى لەبەردەم پیشکەوتن و وشيارى رێگر بووینە. حاجى مەبەستەتەى تاكى کورد بۆ مەسەلەى بیر و وشيارى، ئایین بە لەمپەر نەزانى، بەگژدا چوونەوهى ئەم تىگەيشتنە لە دوو توپى شیعەرەکانى کردۆتە چەقى قورسایى باسەکانى و بە تىپروانىن و سەرنجەکانى خۆى فۆرمىكى دیکەى بەرھەم هێناوه، هەر بۆیە ئەم جۆرە بىرکردنەوهیە تووشى سەرھەلگرتن و دەر بەدەرى دەکات. تاراوگەبوونى حاجى لە دەست نەیار و ناحەزانى کورد نەبووه، بەلکو لە دەست پیاوێ ئاینیە هاو زمانەکانى خۆى بووه، کەوا ئاینان تىگەلى کاروبارى رۆژانەى خەلک کردووه و چەوساندوو یانەتەوه، لەم پروانگەىهوه حاجى تا لە نیشتمان بووه، هەولیداوه بۆ دەر خستنى راستیەکان و روو هەلمالىنى پیاوانى ئایینی بىتە بلندگۆیەک.

حاجى سەرھەلگرتنى رووه مەبەندى ئایین (مەککە) نەبوو، بەلکو رووهو ئەستەمبوول بوو، ئەمەش پەيوەندى بە رادەى هۆشيارى حاجى خۆیەوه هەیه، لە هەلبژاردنى شویندا سەرکەوتوو بووه، «هەستى زۆر جیاواز بوو لە هەستى مەلاکانى تری کوردەوارى، بەلام بە چوونى بۆ ئەستەمبوول بەتەواوى گۆرا و حاجیەكى تری لى خولقا» (مەلاکەریم، ۲۰۰۸: ۲۰). وەک کەسایەتییەكى رۆشنفکرى سەردەمى خۆى، لەرێگەى شیعەرەکانیەوه هەولیداوه، ئازار و نەھامەتییەکانى نەتەوهکەى نیشان بەدات، بەردەوام بۆ گەيشتن بە ئازادى و سەر بەخۆیى میللەتەکەى لە تىکۆشان و نووسیندا بووه و نەفەسىكى تازەى شیعەر نووسینى خولقاندووه، «لە شیعەرەکانیدا دەروونى خۆى کردۆتەوه و هەست و بیرى دەر بریوه، تا فکرى تىبى بر کردبى بە دلێكى پاک و قەناعەتێكى تەواو وە و یستوو یەتەى خزمەتەى کوردەوارى بکات» (مەحمەد، ۱۹۷۳: ۲۳). حاجى قادری کۆبى لە تاراوگەدا، بۆ ژيانى کۆمەلگەى کوردی سەرەتای قۆناغێكى نوێى پەنگرپژ کردووه. کۆمەلگەىهەک حاجى لە نیو شیعەرەکانیدا پلان و هەنگاوهکانى سەرپى خستنى بۆ دەرشتوو، چونکە بۆخۆى لە سەرزەمینى تاراوگە خاوەنى

دنيايى و شيويه كى نوڤى ژيان بووه، كه وا لښكه و تهى جى هښستن و ئاواره بوون بووه، له م باره يوه و توويه تى:

تا پښك نه كه ون قه بيلى ته كراد هه روا ده بنه خه رابه ئاباد
ته نواعى ميله له گه وره تا چووك خه مليوه مه ماليكى وه كوو بووك
(ميران و شاره ز، ٢٧٠٧ كوردى: ١٧٧)

حاجى قادرى كوڤى شيعره كانى تاراوگه ي راجه نښتيكن بو وريا كرده وهى
تاكى كورد له نيو شه وه زهنگى ميژوودا. له تاراوگه دا، حاجى قادرى كوڤى
كۆمه لگه ي كوردى كردۆته چه قى تپروانينه كانى، له ويوه رابردوى زپرينى نه و
كۆمه لگه يه به دهنگ هيناوه، وه كو ئاركو لۆژيستيكي له ژبر ته پ و تۆزى
زه مانه، رابردوى كوردى هه لدا وه ته وه و جاريكى ديكه وه كو كه ره سته يه ك
بو رابوون و ريفورميكي تازه ي كۆمه لايه تى وه بهر چاوى خستوه، بو
دروست كردنى زه مه نيكي تازه ي ته فگه رى نه ته وه يى له نيو ميراتيكي ئيتنى كۆندا،
خۆى كردۆته ئامرازىك، هه روه ك له م پارچه شيعره يدا ده لښت:

ته گهر كوردىك قسه ي بابى نه زانى موحه قه قه داكى حيزه، بابى زانى
وه ره با بو ت بكه م باسى نيهانى ته فه ننون خو شه گهر چاكى بزانى
سه لاهه ددين و نووره ددينى كورى عه زيزانى جزير و مووش و وانى
موه له له ل، نه رده شير و ده يسه مى شير قوباد و باز و ميرى نه رده لانى
ته مانه پاكيان كوردن، نيهايه ت له بهر بى ده فته رى ون بوون و فانى
(ميران و شاره ز، ٢٧٠٧ كوردى: ١٤٨).

له تيكسته شيعريه كانيدا ته وهى سه رنج راكيشه نه و رۆشن گه ريه قووله يه،
به سه ر ته واوى تيكسته كانى تاراوگه يدا بالى كيشاوه، په يوه ندى نيوان سه رده م
و شوڤن و مروقه كانى، به زمانىكى نه رم و چر و ورد به شيوازى تيفكرين و
دونيائى خۆى ناراسته كردوه و له وه سفى دريژ خۆى به دوور گرتوه.
گوتارى تيكسته كانى شيعرى تاراوگه ي، زاده ي پرۆژه ي رۆشن گه رى ته قلى
حاجيه، نه م گوتاره له ئيستادا وه كو ميراتيكي رۆشن بيري له ميژوودا شايانى
درک پيكرده. بو يه له م قوناغه يدا، تاراوگه بو دۆخى تيرامان و بير كرده وه له
نيشتمان وه رده گيردريت، تيرامان بو دۆخى چه ق به ستووى و هه نگا وه لښنان
بو پيشكه وتن و دروست بوونى كيان و چوارچيويه يدياريكراو بو نه ته وهى
كورد، له م نيوه نده شدا حاجى قادر داكو كيكاريكى سه رسه ختى هان دان به ره و

یه ک بوونی گهل و رت کردنه وهی چینه دهسه لاتداره کۆنه په رسته کان بوو. له قوناغی تاراوگه ی حاجی قادر و هاوړپیکانیدا، چیدیکه نیشتمان له تپروانینی کهسانی تاراوگه بوو، په مز و هیما ی ئاینی به سه ردا نابریت، به لک وو په هه ندی نه ته وه یی وهرده گریت. نیشتمان له په یوه ندی به میژوو، دۆخی کۆمه لایه تی و سیاسیه کانیه وه ده خو یندر یته وه، لیره وه په خنه گرتن له نیشتمان و په نجه خسته سه ر ده رده کۆمه لایه تیبه کان، ده بیته به خشین ناسنامه ی تاکیکی خیردار و به سوود بو نیشتمان، ئەم شیوازی مامه له کردنه به سه ر چه ندین ئاراسته و په هه ندی جیاوازا له هه ست و تیفکرینی حاجی قادر و هاوړپیکانی ده بیته بنیاتی نووسین و تیکسته کانی شیعیان. له م قوناغه دا، نیشتمان له وه ده که ویت، که وا په یوه ندیبه کی رۆمانسی به هیزی له گهل دهروونی تاراوگه بوودا دروست بکات، به لک وو ئاوه ز و تیفکرینی نه ته وه یی ده بیته هه وینی بیرکردنه وه و له خو روائین بو دۆخی دواکه وتووی و له به ریه ک هه لوه شان وه ی ماکه کانی کۆمه لگه. له سه رده می حاجیدا ته سه ته مبول و وه کو مه له ندیک بو رونا کبیر و خو ینده واره کانی کورد، په ننگ دانه وه ی به سه ر به ره م و تیفکرین و دویا بی نیاندا هه بووه، تیادا کۆبوونه وه و بزوات و جووله ی سیاسی و ئه ده بیان ئه نجامداوه.

له رۆما که وته به رچاوم که سیکی هائیم و حهیران
به هه یته تینی گه ییم کورده به شیوه ی ئه هلی کوردستان
که چوومه خدمه تی پرسیم برادر خه لکی کام جیگای؟
له کام لا هاتووی؟ گریا گوتی بابان، گوتم بابان؟

(میران و شاره زا، ۲۷۰۷ کوردی: ۸۳)

حاجی قادر به شیعه کانی له تاراوگه، سه ره تاکانی هیلی ناسیونالیزی ده چه سپینی و ویژدانی تاکی کورد له هه مبه ر زولم و بی دادی ده سه لاتی سه پینراوی سه ر نه ته وه که ی، کردۆته به رده نگی خو ی، هاواری مه زلو و مانه ی کوردی له هه ر شو ی تیکی نیشتماندا، به رز کردۆته وه، «هه لبه سه ته کانی له م رووه وه ساده و په وانن، بی په رده و گری و اتاکانی نه شار دۆته وه تاکوو ته ئویلی دوور له مه به س هه لگرن» (محمه د، ۱۹۷۳: ۲۳). ریشه ی پارادایمی گوتاری حاجی، ئایدیای دیاری کردنی نیشتمان و سه رزه مینیکی دیاریکراوه، که وا تاکی کورد به دهستی خو ی دروستی بکات، ئەمه ش بو پرۆژه ی ئه قله بیرتیژ و رۆشن گه ریه که ی ده گه ر یته وه. تاراوگه بو حاجی دیسکۆرسی دروست کردنی ده ولت و زمانیکی

یه کگرتوو و پاراستنی که لتووری کوردی، لههه ناویدا هه لگرتوو، فیربوو میلله ته پیشکه وتوووه کان، ئەو نه ته وانەن، توانای دروستکردنی نیشتمان و ولاتیان هه یه، ولاتیش گوزاشتکه ری ئیراده ی میلله تیکه بۆ مانه وه ی، به پیچه وانه شه وه، نه ته وه ی بی ولات، ناتوانی هیچ زیاده یه ک بخاته سه ره وتی شارستانی و به زوو یی له نینواندا ون ده بن.

هه رکورده له به ینی کوللی میلله ت بی به هره له خویندن و کیتابه ت (میران و شاره زا، ۲۷۰۷ کوردی: ۲۱۹)

حاجی قادری کۆبی تا له مال و زیدی خۆی بووه، شیعری پر سوویی بۆ نیشتمان نه نووسیوه، «کاتی»، که چوووه شاری ئەسته نۆل و بیروباوه ری کوردایه تی له لا په روه رده بوو» (میران و شاره زا، ۲۷۰۷: ۲۹)، له تاراوگه وه ههستی بۆ نیشتمان ده که ویته وه بیریه وه. پیچه وانه ی شاعیرانی پینشووی تاراوگه، شوپن لای حاجی به ته واوی سه رزه مینی نیشتمان ده گریته وه، ته نیا باس له حوجره و مال و شوپنیکي دیاریکراو نییه، له مه را ههستی ناسیونالیستی به توخی به بی ری حاجیدا به دیار ده که ویت، تپه رکردنی ئەو ههسته دینارییه، که وا بۆ شوپن و مال هه یه تی، به یاده ی نانه وه ی نیشتمان نه وه ک شوپن و چوارچپه یه کی دیاریکراو. له ئە زمونی تاراوگه ی حاجیدا، شوپنیکي دیاریکراو، گرنگی پینه دراوه، به قه ده وه ی نیشتمان وه ک بوونیکي به رجه سه ته کراو، له کۆیاده وه ریدا مایه ی گرنگی پی دانیه تی، نیشتمان لای حاجی قادر له چوارچپه جوگرافیه که ییدا بزوپنه ری ئاوه زی حاجیه، له پشتی ئەم تیفکرینه وه ههستیکی نه ته وه یی و ناسیونالیستی ناماده یی هه یه. به سه رنجدانی ئەم تیکسته شیعرییه، ده کری راستی ئەم نووسیانه ی سه ره وه مان بۆ روون بیته وه.

گوتم به بهختی خه والوو

گوتم به بهختی خه والوو به سه ئەتۆبی خودا
له خه وه هه لسته زه مانئ بچینه وه ئەه ولا
گورپه ی به هاریه ئیستیکه شاخ و داخی ولات
پر له لاله و نه سرین و نه رگسی شه هلا
له گرمه گرمی سه حاب و له هاژه ی باران
چیا به پر له هه را و نواله پر له سه دا

(میران و شاره زا، ۲۷۰۷: ۳۹)

۲-۶- پیرەمێرد ۱۸۶۷-۱۹۵۰ ز.

لە نێو دونیای پۆشنییری کوردیدا، وە کو یەکیەک لە و پیاو و قە لە م بە پرستانە ی تاراوگە ھە ژمار دە کرای، پیرە مێرد وە کو کە ساییە تیی و شاعیر و پۆژنامە نووسیکی چالاک، پۆلێنگی گزنگی لە بواری پۆشنییری کوردیدا گیراوە. لە سۆنگە ی ھەست کردن بە بەرپرسیارە تی و نواندە وە ی ھەستی نە تە وە یی، بۆ ئە وە ی بوونی کورد وە ک نە تە وە بسە لمێنی، چە ندین بەرھە می شیعری شاعیرانی کوردی بۆ سەر زمانی تورکی و فارسی^(۷) وەرگیراوە، «لە ژبانی دەرە وە ی نیشتمانیدا حاجی توفیق لە گیتی پۆژنامە گەری دوور نە بوو. بە زۆری لە و پۆژنامە و کۆوارانە ی بە زمانانی تورکی و فارسی بۆ دەرکراوە نزیك بوو، یا ئە وانە ی لە ئێران بە فارسی دەرە چوون. بە گشتی نووسینی خۆی بە و دوو زمانە بۆ ئە وانە ی وڵاتی عوسمانی و ئێرانی دە نارد و بۆیان چاپ دە کرد» (خە زە دار، ۲۰۱۰: ۱۰۵)، قە لە میکی بە پرشت و پۆشنفکرێکی کارامە بوو، پاشان لە پۆژنامە ی «ژین» ی ئە ستە مبول، گە لێک بەرھە می شاعیرانی کوردی باشووری کوردستانی بۆ کردۆتە وە. پیرە مێرد، لە شیعریکیدا دە لێت:

مەیدانی کورد کە کورت بوو، بوو دەشتی رە ی بە بەر
 ھەرچی بوو، ھەرچی ھات بە سەر ئە ودا بە سەر چوو
 ئە مڕۆ بە یە کیتی ئە بێ بە ستین قە د و کە مەر
 رۆژیکە دە ست بە دینە دە ستی یە ک وە ک برا

(مستە فا، ۲۰۱۱: ۱۲۳)

لە تاراوگە دا، ھەستی ناسیۆنالیستی پیرە مێرد دە گاتە ئاستیک داوای زمانیکی یە کگرتو و بکات، تا بیکاتە زمانی سەرتاپای کورد، «لە ئە ستە مبول غە زە تە ی کوردی دەرە چوو، مە ن لە «جۆ لە مێرگ» وە مە قالە یە کم بۆ ناردوون و تە کلیفم لە جمعیە تی کورد کردبوو، کە لە ھەر دیاریکی کوردستانە وە زبانیکی بانگ بە کە نە پایتە خت و زبانیکی بۆ عومومی کورد ھە لێ ژێرن و بیکە ن بە فەرھە نگ و دە ستوور» (ناشنا، ۲۰۰۹: ۱۹)، پیرە مێرد پێوا بووە زمانی یە کگرتو و بۆ لە یە کتر تیگە یشتن و ناسینی تاکە کانی کورد لە ھەر بستە خاکیکی نیشتمان بیت، یارمە تی دەرە. تاراوگە بۆ پیرە مێرد ھیزی بیر کردنە وە و تێرامان بوو. نیشتمان، سروشی پێندراو شیعرییە کانی بوو، پایە و ئە رکی میری لای پیرە مێرد تە نھا خزمە ت و بە جیگە یاندنی ئە رکی نیشتمانی بوو، سلیتمانی مە لێ ندی لە

دایکبوونی هه ردهم له ههۆش و ههستیدا ماخۆلانی بووه، چونکه له سههر بنج و بناوانی کوردایه تی فرچکی گرتبوو (خهزنه دار، ۲۰۱۰: ۱۰۶).

پیره میرد له فهره نگی بیر و شارستانییه تی کورد، بۆیه کهم جار، به جیاوازی ته وای بیرکردنه وه و تپروانیه کانی شاعیران و رۆشنییرانی پیش خۆی، چه مکی «شهید» به رۆله گیان بهخت کردوه کانی نیشتمان ده به خشیت. پیش پیره میرد ئه م چه مکه چوارچیوه یه کی ئایینی سنوورداری بۆ به کارهاتووه. ئه م تیفکرین و بیرکردنه وه یه، ته رجومه بوونی ههستی ناسیۆنالیستی پیره میرده له نیو دیره شیعه کان و په ره گرافه په خشانیه کانیدا ده بینریت.

هاتن شه هیده کان، به جلی سووری خوینه وه

دایکی وه تهن، ده هه لسه سلاویان بسینه وه

(ناشنا، ۲۰۰۹: ۱۳۱)

پیره میرد له ژيانی تاراوگه ی، تیکه لی چه ندین کۆمه له و رپکخرای رۆشنییری بووه، له نزیکه وه ئاشنایه تی له گه لیان پهیدا کردوه، له دوا ی گه رانه وه ی بۆ نیشتمان ئه م گاریگه رییه له سههر پیره میرد سفت و سۆل بووه، هینده به قوولی رۆحی سمیوه، له نیشتمان ده رچه ی ئه وه ههست و خولیا یه ی به سههر جووله و بزواته نه ته وه یه کانیدا ده رکه وتووه.

ئه وا رووم کرده تو، ئه ی دایکی مشفق، بیست و پینچ ساله

له غوربه تدا، به یادی تو ئه ژیم، خودا شاهیدی حاله

به یانی دا، نه سیم لای تو وه هات، بۆنی وه تهن پیوه

ئه وا نوو سرایه وه پیرانه سههر، عومرم له سههر له سههر نوپوه

ئه لیسن نه فخره ی حه یاتی پیوه یه، بادی به هار وایه

به سهرو ی بای وه تهن ماوم، به هارو بای له لام بایه

(ناشنا، ۲۰۰۹: ۹/۲).

تاراوگه بۆ پیره میرد، دیاره زیاتر پی به خشین دونه یه کی جیاواتر له نیشتمان و مه عریفه یه کی پتر بووه، لپراوانه، ئه زموونی تاراوگه ی له نیو دیره کانی شیعریدا و له نیو نووسینه کانی په خشانیدا بووه، به شیوازی ئامۆزگاری و په ندی زه مانه وه، ویستویه تی تاک و کۆمه لگه ی پی به ئاگا بینیت.

له ئه سه سه مبوله وه هه لسام، له خه ودا بووم، هه تا ئیره

له سه یری «فی المنام» دا بووم، که چاوم کرده وه لیره

(ئاشنا، ۲۰۰۹: ۹/۲).

له ئه نجامدا پیره میرد، دوای بیست و پینچ سال ژیا نی له تاراوگه، ده گه پرتیه وه مه له بند و نیشتمانی خو ی، به هه گبه به کی پر زانست و به باوه پرتیکی پته وی نه ته وه بیان ه وه. ده که ویت ه وه ده رکردنی رۆژنامه و کاری رۆژنامه گه ری له باشووری کوردستان پهره پیده دات. هه ر له وه شانندی رۆژنامه ی ژیا ن و چالاکیه نه ته وه یه کانی دا رۆلنکی ئیجگار بالای گیراوه. ئه مه شی بو مه به سستی ئاگایی نه ته وه یی و سه ریخستنی نه وه یه کی وشیا ر و زرینگ بووه. لای پیره میرد زیندوو کردنه وه ی که لتووری نه ته وه یی، له پرتیگه ی به یاد هینانه وه ی حیکایه ت و ئه فسانه کانی کوردیه وه، هه سستیکی ناسیۆنالیستییه که تاراوگه پتی به خشیوه. له نیو حیکایه ت و ئه فسانه کانه وه، دروستکردنی سیمبولی میژوو یی ته کانی که وه بهر هه سستی ناسیۆنالیستی تاکی کورد ده دریت. بۆیه پیره میرد دوای گه رانه وه ی بو نیشتیما ن، به جو ش و گو رپکی زیاتره وه ده که ویت ه نیو دویای رۆشنیری کوردی.

۳-۶- زیوه ۱۸۷۵-۱۹۴۸ ز.

زیوه له سه ره تا کانی ته مه نی دا ئازاری تاراوگه ی چه شتووه، به جو رپک ئه م ئازاره ی وه رگیراوه ته سه ر مه عریفه یه ک، که وا له خزمه ت نیشتمان و کو ژانه کانی دا بی ت، به مه ش له دوو توپی شیعه کانی دا هه سستیکی دروستکردووه، لیوانلیوه له خو شه ویستی نیشتیما ن و سه ره ت کیشانه بو سه ره خو یی و ئازاد بوونی له ژیر نیزه ی دا گیر که راندا. به دیره شیعه کانی گو زار شتکه ری دو خیکه ساتی وینا کردنی رۆحی ناسیۆنالیزمه، که وا سه ره تای سه ده ی بیسته م له دویای شیعی کوردیدا سه رپچ که وتووه. زیوه یه کیکه له شاعیره به هیمه ت و جه سوره کانی کورد، شیعه کانی رۆلنکی کاریگه ریا ن له وشیا ری کو مه لایه تی و ئاگایی دروستکردن له هه مبه ر خا ک و نیشتماندا هه بووه. به ره مه کانی گه واهیده رن له پیناوی خا ک و نیشتماندا به باشی درکی به قوربانیدا ن کردووه.

هه سستی ناسیۆنالیستی زیوه، بو ورده کارییه کانی ژیا نی رۆژانه دابه زیوه. وینای جلو به رگی کوردی و شیوازی به ره مه هینانی، له گه ل جل و به رگی میله تانی تر به راورد ده کات. زور به گرنگی په سنی جلو به رگی کوردی ده کات. «هه ندی نه ریتی ئه تنوگرافی کورده واری به کاردین و له گه ل ئه وانه ی بینگانه به راوردیا ن ده کات وه کوو کلاش و خواره مه نی» (خه زنه دار، ۲۰۱۰: ۲۶۷/۵-۲۶۸). زیوه خاکی

کوردستانی ته و نه ده لا پیرۆز بووه، که وتۆته سه ودا و مامه له کردنی به به ههشت، شاخ و کپوه کانی به دل و پوچی نه ته وه زانیووه، لیکچواندنی نیشتمان به به ههشت، یه کیکه له و په هه ندانه ی بیرى ناسیونالیستی ئەم کاره کته ره ی کورد. له سه ره تا کانی سه ده ی بیسته وه ئایده لیزه کردنی نیشتمان له دونیا یینی ئایینه وه سه رچاوه ی نه گرتووه. ئەم پیاوه له ژیر هه ژمونی ناسیونالیستیدا وینه یه کی کیشاوه که له ناوکۆی تیکسته شیعریه کانیدا چه قی قورسایى ئەزمونی زیوهری داگیر کردووه. ئەمه ش سیمایه کی ئەرێنیانه ی دونیای بیرى زیوهره، هه ستیکه بالا و به رزی نیشتمان له ئەزمونی شیعری زیوهره وه سه رپیکه وتووه. «هه ره وه کوو مه لایه کی خاوه ن فزیله ته، ئوستادیکى وشیار و بوژیکی عه سریشه» (حلمی، ٢٠١٠: ١٤١). تاراوگه ته و نه ده به تین کاریگه رى به سه ر زیوهره وه بووه، ته نانه ت له وه سفى ئاو و هه وای نیشتماندا، ئەم ئاو هه وایه له ئاو و هه وای به هه شتی به سه رنجکیشتر زانیووه:

وا وه تن خه ملیوه وه ک گول نه وه هاری میلیله ته
شادمانی قهومی کورده وه ختی لوتف و رحمه ته
زه رپه پیک خاکی وه تن ناده م به قه سرى قه یسه رى
جومله ته نه هاری وه کوو که وسه ر هه وای وه ک جه نه ته
میلیله تی کورد مولکی سه ره به ستیشی خسته ده ستی خۆی
جان نیساری گه ر نه کا هه رکه س، به شى ئه و له عه نه ته

(زیوهر، ٢٠٠٣: ١٧٢).

زیوهر له دانانی شیعره کانیدا په نا ده با ته به ر کیشی خۆمالی، پشت له کیشی عه رووزی عاره بی ده کات. ئەمه سه ره تای درک پیکردنی ناسیونالیستانه یه. شیعره کانی پتر وشیارى کۆمه لایه تی و هه لۆپست وه رگرتنه له ئاست خزمه تی نیشتمان، و یه ک بوون و یه ک ئاراسته یی به لا وه گرنه گ بووه:

ئهی کوردینه ئهی مه ردینه با ده ست له ناو ده ست که ین هه موو
بو به رزییه تی خاکی وه تن بو یه کیه تی بچین هه موو کوردین هه موو
(زیوهر، ٢٠٠٣: ١٧١)

زیوهر له ماوه ی سالانی ژيانی له تاراوگه (ئه سه ته مبول)، به دوای مه عریفه و زانیندا گه پراوه. «له وئ له لایه که وه له گه ل عالم و ئه دیه کانا هه لسوکه وتی کردووه؛ له لایه کیشه وه هه مو ده می تیکه لای له گه ل ئه و پیاوه کوردانه دا که له وئ

ئیش بە دەست بوون، کردووہ (سەجادی، ۱۹۷۱: ۵۲۹)، لہ هەولێ پیگە یاندن و پیگە یشتنی خۆیدا بوو، تاوہ کوو سوود بە پۆلەکانی نیشتمانە کە ی بگە یەنی. ئەم هەست کردن بە بەرپرسیارەتیە سەرچاوە کە ی بیری نەتەوہیی بوو. زیوہر ئاگایانە دەستی بۆ فیزبوونی خویندەواری پۆلەکانی کورد بردووہ و لہم بوارەدا پۆلێکی گرنگی گیراوە. گازەندە ی لە دەست نەزانی و دواکە وتوویی کۆمەلگە کردووہ. باش درکی کردووہ کۆمەلگە و تاکەکانی وشیار نەبنەوہ سەر بە خۆیی و کیانیک فہراہەم نابیت.

لەمانەش زیاتر دوا بەدوای تاراوگە بوونی ئەم کەلە پیاوانە ی نیو بزواتی پۆشنیری کوردی، لەمەر تاراوگە بوون کۆمەلێک جوولە و پاپسکانی چە کرداری لە ماوہ ی نیوان ئەم قۆناغەدا دەبینریت کە لەبیری نەتەوہیی و ناسیۆنالیستییەوہ سەرچاوە ی گرتووہ، تەواوکەری قۆناغی خامە بە دەستەکانی نیو بیرو پۆشنیری کوردییە. قەلەمبە دەست و چە کبە دەستەکانی ئەم قۆناغە لە ژێر سیبەری هەستی ناسیۆنالیستییەوہ، ئارەقە ی ماندویتی میژوو یان وشک کردۆتەوہ و تیژ روانیوانە تە پینگا توولانییەکانی سەر بەستی.

۷- ئەنجام

لە کۆتایی ئەم باسەدا، دەگەینە ئەو ئەنجامانە ی خواروہ:

(الف) بە پیتی لیکدانەوہ و هەلسەنگاندنی تیکستەکانی «مەولانا خالید» دەردەکەویت، تاراوگە بوونی بە رەھەندی دیندارییەوہ پە یوہستە، بۆیە ئەو هەستە دیندارییەش لە نیو تیکستە شیعرییەکانیدا رەنگیداوہتەوہ، وە ک لە ناوہیتانی شوینەکانی نیو تیکستەکاندا بە روونی هەستی پیدە کریت.

(ب) مەولانا خالیدی نەقشەندی قوولتر لە نالی، کەوتۆتە ژێر کاریگەری رەھەندی دینداری و بارودۆخی تاراوگە بوون.

(ج) نالی لە قەسیدە ی «قوربانی تۆزی پینگەتم» و پارچە شیعری «شارەزور»، پۆحی دیندارانە ی خۆی وەرگیراوەتەوہ بۆ نۆستالجییەکی بە سوئ.

(د) حاجی قادری کۆیی دەبیتە سەرەتای قۆناغی تاراوگە بوون لە رەھەندی ناسیۆنالیستییەوہ، بەمەش پیرۆزی خاک و نیشتمان دەبیتە چەقی بازنە ی بێرکردنەوہ.

(ه) لیکھوتە ی تاراوگە وایکرد پیرەمێردی شاعیر هەنگاویکی تر لە حاجی

قادر بہرہ و پیش بچیت؛ ئەمەش بە ھینانہ ناوہوی وشە ی «شەھید» بۆ گیانفیداکارانی نیشتمان ئەنجام بوو. ئەم چەمکە (شەھید)، بەر لە پیرەمێرد پەھەندیکی ئایینی ھەبوو. دواتر لە پیرەمێردوہ را دیدیکی نەتەوہیی و تیفکرینیکی ناسیۆنالیستی بۆ دروست دەبیت.

(و) تاراوگەبوونی زیوہر، بۆ فیرکاری و شیوازی پەروەردەکرنی مندالانی کورد وەردەگەریت، بە ھۆ ئەوہوہ بۆ مندالانی کورد، ھۆنپنەوہی سروودی فیرکاری و سروودی نەتەوہیی دەست پیدەکات.

پەراویزەکان

(۱) خالیدی کورپی حوسپنە، لە تیرە ی جافی میکایەلییە، دایکی مەولانا ناوی فایمەییە و لەساداتی پیرخدرییە مەولانا خالید لە (۱۱۹۳ ک) لە قەرەداغ لە دایک بوو. لە باوہشی باوکی و لە کۆشی دایکیا پەروەردە بوو. لەتەمەنی شەش ھەوت سالیانە ناویانە بەرخویندن و ھەر لە قەرەداغ قورئانی خەتم کردوو. کتیبە وردەکانی وەکوو «تەسریفی زنجانی» و «عەوامیلی جورجانی»، تا ئەگاتە «المحرر» ی فیکھی شافیعی خویندوو. لای گەلی لە زانا پایە بەرزەکانی سەردەمی خوێندووہتی. شارە و شار، گوند بە گوند گەراوہ لەخزمەتی زانست و زانیاریدا بە بەرکەتی ئەم زاتانە گەیشتووہ؛ وەک سەید عەبدولکەریمی بەرزنجی لە سولەیمانی، سەید عەبدولپەرھیمی برای سەید عەبدولکەریم، شیخ عەبدوللای خەرپانی، مەلا ئیبراھیمی بیارەیی، مەلا جەلالەدینی خورمالی، مەلا مەحمودی غەزایی، مەلا سالحی تەرەماری، مەلا عەبدولپەرھیمی زیارەتی، مەلا موحمەدی بالەکی، کە مەشھورە بە «ئینسو ئادەم»، شیخ موحمەد قەسیمی سنەیی، کە ئیجازە ی لەخزمەتا وەرگرتووہ، سالی ۱۸۲۷ز لە شام بە نەخۆشی تاعوون لە نیوان مەغریب و عیشادا وەفاتی کردووہ (مودرەیس، ۲۰۱۱ : ۱۵-۹/۱).

(۲) دانانی ئەم میژووہ، پەیوہندی بە لی وردبوونەوہ و تیرامانی ئیمەوہ ھەییە؛ بەخویندنەوہی میژوو ی ئەدەبی کوردی، راستی ئەم میژووہ دەردەکەویت، ئەگەرچی پیش ئەم میژووہ، لێرەو لەوئ شاعیریک یاخود پیاویکی ئایینی بەمەبەستی خویندن چۆتە شار و مەلبەندیکی تر و پەنگە نووسین و شیعریشی ھەبیت، بەلام نەھاتووین ئەمانە بە نمونە ی تاراوگە وەرگرین، بەلکو

پووداویکی گہورہی وہ کوو دہرکردن و سہر پی ہہ لگرتنی مہ ولانا خالید، لہ میژووی نہ تہ وہ پی و ئہ دہبی کوردیدا، سہ دای ہہ بووہ و رہنگرپژئی شیوازیکی تاییہ تی ئہ دہبیشی بہ دواوہ بووہ.

(۳) بسم الله الرحمن الرحيم۔ بعد حمد و صلوات، فقیر عبداللہ نقشبندی مجددی۔ غفی عنہ۔ گزارش می نماید کہ سرآمد علمای دین و گزیدہء طالبین راہ حق الیقین، حضرت مولانا خالد۔ سلمہ اللہ تعالیٰ۔ برای طریقہء نقشبندی از ملک کردستان نزد این فقیر رسید. تا دہ ماہ در خلوت ترک بہ اذکار اشتغال بہ کمال جد و جہد پرداختند. الحمد للہ کہ بہ عنایت الہی۔ سبحانہ۔ بہ واسطہ پیران۔ کبار۔ رحمہ اللہ علیہم۔ بہ مدارج طریقہ، ترقیات کردند و بہ حضور و یادداشت و تہذیب لطایف عالم امر فنا و بقا و بیخودیہا فیض شدند و انوار سیر لطایف عالم خلق و کیفیات و حالاتی کہ بر ہیات و حدانی سالک در طریقہ حضرت مجدد۔ رحمہ اللہ علیہ۔ فیض میشوند، باطن ایشان را منور ساختند و از کمال طریقہ بہ تکمیل ان رسیدند (ئہمین، ۲۰۱۵: ۱۹۲).

(۴) مہ ولانا خالید لہ ماوہی ژیانہی دواہی سہ فہری ہندستان چہند جارپک لہ سلیمانییہ و سہری خوئی ہہ لڈہ گریٹ، جاری یہ کہم دواہی گہرانہ وہی لہ ہیندستان و تیکچوونی نیوانیان لہ گہل شیخ مارفی نودی ۱۸۱۳ پووہ و بہ غدا سہرہ لڈہ گریٹ. لہ دواہی بہ بیتیک لہ سہر داواہی میرانی بابان دہ گہرپتہ وہ سلیمانی، ماوہیہ ک دہ میتیتہ وہ، پاشان جارپکی دیکہ گرژی دہ کہ ویتہ وہ نیوانیان و دہ چیتہ وہ بہ غدا. بو دواہہ مین جار لہ بہ غداوہ دیتہ وہ سلیمانی و لہ ویتہ لہ سالی ۱۸۲۲ رووہ شام تاہہ تاییہ سہرہ لڈہ گریٹ (مودریس، ۲۰۱۱: ۳۰/۱-۴۳).

(۵) ژمارہیہ کی زور لہ مورید و خہلیفہی غیریہ کورد لہ پوژہ لاتی ناوہ پراست شوپنکہ و تووی تہریقہ تہ کہی بوون، ہہ ندیک لہ مانہ: شیخ عہ بدوللای ئہ فغانی ہہراتی، سہید عہ بدولغہ فوری مہ شاہیدی بہ غداہی، شیخ عہ بدولقادی دیملانی، شیخ موحہ مدی کوری سولہ یمانی تہ رابلوسی، شیخ عہ بدوللای ئہ رزہ نجانی، شیخ فہیزوللای ئہ رزروومی، شیخ موحہ مد عاشقی میسری (مودہریس، ۲۰۱۱: ۶۸/۱-۶۹).

(۶) مہ ولانا خالید لہ ماوہی ژیانہی خاوہنی ہہ ژدہ کتیبہ، بہ شیکتی کتیبہ کانی لہ بارہی شہرح و لیکدانہ وہ کانی ئایینہ وہیہ. رولیکتی گہورہی لہ بلا و کردنہ وہی

وشیاری دینی بینوه، لهوانه: شهرحی لهسهر «اطباق الذهب» ی زمهخشهری بهفارسی، کتیبیک لهباسی عیباداتدا (بوئه و موریدانهی هه نه فی مهزهه ب بوون و چورونه ته سهر مهزهه بی شافیعی). به شیکی دیکه شی «دیوانی شیعر» ه. بهسی زمانی کوردی و فارسی و عه ره بی شیعی هونیوه ته وه، له دوا ی خو ی له ههسته نبۆل له ۱۸۴۴ به چاپیان گه یاندو وه، به شیکی دیکه ی کتیبه کانی هه و نامه و وهسیه تنامانه یه، که وا بو خو ی و خه لکه نزیکه کانی نووسیوه (موده پریس، ۲۰۱۱: ۵۸/۱-۶۰).

(۷) پیره میرد له رۆژنامه ی (ژین) ی ههسته مبول (۱۹۱۸-۱۹۱۹)، به ره هه مه بلا وکرا وه کانی بو سهر زمانی تورکی و هه رگیراون، بریتیه له تیکستی شیعی نالی (قوربانی توژی ریگه تم) و (گلکو ی تازه ی له یل) ی هه حمه د به گی کو ماسی. ههروه ها ههوانه ی بو فارسی و هه ریگیراون، شیعه کانی شیخ خالیدی شاره زووری نه قشبه ندیه. پیره میرد هه م بابه تانه ی به ناوی (توفیق سلیمانیه لی) بلا وکردۆ ته وه (خه زنه دار، ۲۰۱۰، بهرگی پینجه م، ل ۱۰۶).

سه رچاوه کان

سه رچاوه ی کوردی:

- ئاشنا، ئومید (۲۰۰۹). پیره میرد. ۲ بهرگ. چاپی دووهم. ههولیر: چاپخانه ی دهزگای ئاراس..
- ئه حمده، که مال مه زهر (۱۹۷۸). تیگه یشتنی راستی و شوینی له رۆژنامه نویسی کوردیدا. چاپی یه کهم. به غداد: چاپخانه ی کۆری زانیاری کورد.
- ئه مین، نهوشیروان مسته فا (۲۰۱۵). به ده م رینگاوه گولچنین (چهند بابیه تیکی کۆمه لئاسی). چاپی یه کهم. بیروت-لبنان: الدار العربیه للعلوم ناشرون..
- پیره میرد (۲۰۱۲). رۆحی مه ولانا. ئاماده کردنی مه حمود ئه حمده محمه ده. چاپی دووهم. سلیمانی: چاپخانه ی ری نوئ.
- توفیق، محمه ده حه مه سالح (۲۰۱۴). ریپازی سو فیکه ری. چاپی دووهم. سلیمانی: چاپخانه ی کارۆ.
- حلمی، ره فیق (۲۰۱۰). شیعر و ئه ده بیاتی کوردی. چاپی دووهم. ههولیر: چاپخانه ی ئاراس.
- حه داد، دکتۆر عه بدوللا (۲۰۰۰). نالی له ده ره وه ی کوردستاندا. چاپی یه کهم. ههولیر: چاپخانه ی زانکۆی سه لاهه ددین.
- خال، شیخ محمده ی (۲۰۰۵). فه ره نگه ی خال. چاپی دووهم. ههولیر: ده زگای ئاراس.
- خه زنه دار، مارف (۲۰۱۰). میثرووی ئه ده بی کوردی. بهرگی ۲، ۴، ۵، ۶. چاپی دووهم. ههولیر: چاپخانه ی ئاراس.
- خو شناو، هیمن عومه ر (۲۰۱۷). نالی له به لگه نامه کانی عوسمانیدا «چهند زانیاریه کی تازه». چاپی یه کهم. ههولیر: له بلا وکراوه کانی ده ستنووسخانه ی زانکۆی سو ران بو پاراستن و ساغکردنه وه ی ده ستنووس. ژماره (۵).
- ریچ، کلاویدیۆس جهیمس (۲۰۱۲). گه شتنامه ی ریچ بو کوردستان: ۱۸۲۰. بهرگی یه کهم. چاپی دووهم. وهرگێرانی: مینه. سلیمانی: خانه ی وهرگێران.
- زیوه ر، مه حمود (۲۰۰۳). دیوانی زیوه ر. چاپی یه کهم. ههولیر: چاپخانه ی ده زگای ئاراس.
- سه جادی، علاالدین (۱۹۷۱). میثرووی ئه ده بی کوردی. چاپی دووهم. به غدا: چاپخانه ی حوادث.

- شاکه لی، فهاد (٢٠١٠). که بازنه و لاکنشه کان هه لده وه شینه وه. چاپی یه که م. هه ولیتر: چاپخانه ی ئاراس.
- هه ژار (١٣٨٨). هه نانه پورینه. چاپ ششم. تهران: انتشارات سروش.
- عه بدوللا پوور، هه ژیر (٢٠٠٨). فهره نگی هه ژیر. بهرگی یه که م. چاپی یه که م. هه ولیتر: چاپخانه ی ده زگای موکریان.
- عه لی، بهختیار (٢٠٠٥). خوینه ری کوشنده. چاپی یه که م. سلیمانی: چاپخانه ی ره نج.
- عه لی و ده رویش، عه بدوللا و هه بیب محمه د (٢٠١٣). مه ولانا خالید موسافیره بی نیشتمان که چاپی یه که م. سلیمانی: بلاو کراوه ی گوڤاری کوچ.
- محمه د، مه سعود (١٩٧٣). حاجی قادری کوئی. بهشی یه که م و دووه م. چاپی یه که م. به غدا: چاپخانه ی کوپری زانیاری کورد.
- ..... (٢٠٠٧). چه پکیک له گوڤلزاری نالی. چاپی دووه م. هه ولیتر: ده زگای ئاراس.
- ..... (٢٠١١). زار اوه سازی پیوانه. چاپی دووه م. هه ولیتر: ده زگای ئاراس.
- مسته فا، محمه دفازیل (٢٠١١). ده نگی پیره میرد له شیعری نویی کوردیدا. چاپی یه که م. هه ولیتر: چاپخانه ی روزه لات.
- موده ریس، مه لاعه بدولکه ریم (٢٠١١). یادی مهردان. بهرگی یه که م. چاپی دووه م. هه ولیتر: چاپخانه ی ئاراس.
- موکریانی، گیوی (١٩٩٩). فهره نگی کوردستان. چاپی دووه م. هه ولیتر: ده زگای ئاراس.
- مه لاکه ریم، محمه د (٢٠٠٨). دوو بابه ت له باره ی بیر و شیعری حاجی قادری کوئییه وه. چاپی دووه م. هه ولیتر: چاپخانه ی ده زگای ئاراس.
- میران و شاره زا، سهردارحه مید و که ریم مسته فا (٢٧٠٧ کوردی). دیوانی حاجی قادر کوئی. سنه: چاپخانه ی شاره کتیبی میدیا.
- هاشمی، سهید تاهیر (٢٠٠٤). مه ولانا خالید و ته ریه تی نه قشبه ندی. وهرگی رانی: میرزا دلیر. چاپی یه که م. سلیمانی: چاپخانه ی قانع.

-قانع، مەریوان وریا (٢٠٠١). گۆڤاری ره‌ه‌ند، له‌بلا و کراوه‌کانی نیه‌ندی ره‌ه‌ند
بو لیکۆلینه‌وه‌ی کوردی، سوید.

سه‌رچاوه‌ی ئینگلیزی:

- Amore, Baker. Michael, Kate and Howden-Chapman, Philippa (2011).
“The ETHOS Definition and Classification of Homelessness”. *JOURNAL
OF HOMELESSNESS*, Volume5, No.2, December.
- Ember, Melvin & Embe, Carol R. (2005). *encyclopedia of diasporas*. -
.U.S.A: Yale university
- Noel Castree, Rob kitchin & Alisdair Rogers (2013). *Oxford Dictionary of
Human Geography*. UK: oxford university press.
- Ozden, Caglar & Schiff, Maurice (2006). *International Migration, Remit-
tances, and the Brain Drain*. Washington: A copublication of The World
Bank and Palgrave Macmillan.
- .<https://www.ldrceonline.com/dictionary/exile>
<https://www.merriam-webster.com/dictionary/displacement>.